

પ્રસ્તાવના.

આ લઘુ પુસ્તક જેનું નામ શ્રી સુખોદય મુક્તા-
વળી રાખવામાં આવ્યું છે તે રચવાનો ઉદ્દેશ માત્ર
એટલોજ છે કે હાલના તરીન જમાનાના ઉછરતા
પુત્રાન આળોકાને તેમજ મોટા બાલકોને નાટક ત્રી-
વરે રામરામણીનો ખજો સોખ દોવાથી હમારે દો-
રાછ અનીતિનાં પુસ્તકો વાંચી તેઓનું મન દુઝળો
તરફ દોરાછ સ્વાયં પરમાયં ત્રીમેરે સર્વે મુખાત્રી દેહ
ને પોતાની આખી છંદમી અંધારાદીકના અવળા
સ્તે દોરાછ મુખાત્રી દેહ માટે તે સ્વાયં પરમાયં
સુધારવા માટે અને સર્વના હરેક ઉપયોગમાં આવે
એવું આ લઘુ પુસ્તક રચી પ્રમટ કરવામાં આવેલું
છે કે જેની અંદર નવનવા રામોથી હાલના આલતા
માયનોને હમતાજ તેવા રામનાંજ ખજાં માયનો,
પ્રજુની સુત્રીના તેમજ યાનના તથા પ્રાચીનકાળના
મહાન વિદ્વાન એકિનાં બનાવેલાં ચૈત્ય વંદનો, સ્ત-
વનો, યોગો, ધર્મો, છંદો તથા બહુતીરમના બીજા

વીમલો વીમલે નાખવામાં આવેલાં છે. મારે હે પ્રીય
 જૈનબંધુઓ, આ લઘુ પુસ્તક જો કે લઘુ એટલે
 નાનું છે પણ તેની અંદર સમજલક્ષ્મીને મારે નામ
 તેવાજ મુજો છે તે પલો મોધ લેવાલાયક છે. મારે
 વિનંતી કરવામાં આવે છે કે આ પુસ્તકને દરેક
 જૈનબંધુએ ખરીદી તેને અચક્ષી મુખી વાંચવું જો-
 યએ એવી બલામજ્ય કરીયે શ્રીએ અને વાંચી તેનો
 લાભ લઈ અમારા ધમને મારે જોજન આપશે.
 એવી આશા છે. બીજું હે મુગ વાંચકો, આ પુસ્તક-
 માં કાંઈ પણ અમારી દલીલોમયી તથા અંદાજીને
 લખે જુલમુક માલમ પડે તો મુધારી વાંચકો એવી
 આશા છે તે તેને મારે કૃપા અર્પણ કરો. જો
 વિનંતી. બીજું આ પુસ્તકને રખાવું મળી જાનની
 આચાલના કરવી નહીં.

લી.

શ્રી જૈન મુક્તિવિજય મહા.
 અમદાવાદ.

શ્રી ગુરુભ્યો નમઃ

અર્પણ પત્રીકા.

શાંતદાંત મહાગુરુ શ્રી વિરાજીત મુનિમહારાજ
શ્રી રત્નચિત્રવતી,

આપ શાશ્વતની ઉન્નતિ માટે પ્રયાસ કરો છે
વળા પૂર્વાચાર્યો કૃત પ્રાપ્ત પ્રાપ્તો ઉદ્ધાર કરી સં-
સ્કૃત સાહિત્યના પ્રેમીજનોની શુદ્ધિશુદ્ધિ તેજ વધારો
છો અને મોઠામાં રહેલી અજ્ઞાનતાને દૂર કરવા આપ
શક્તીમાન છે તેમજ આપના ગુરુવંશની સેવા બળ-
વવાને હમેશાં તત્પર રહો છે ખચ્છાદી વચ્ચે કંટોળી
આપ આપની શબ્દજંતુર કાપાને કસી મોક્ષ સુખ
તરફ ધ્યાન રાખવાને હમેશાં કલ્પ કરો છે ને તેથી
આપને સર્વથા મોક્ષસુખ મળે એવી સંપૂર્ણ આશા
છે એવું હજી આ લઘુ પુસ્તક શ્રી જૈન સુત્રોપ
મુદ્રતાવળી આપશીને અર્પણ કરીએ છીએ એજ
ચીનંતી.

લી.

શ્રી જૈન મુક્તિવિજય સભા.

અમદાવાદ.

ॐ

શ્રી શ્રી શ્રી

શ્રી પદ્માભ્યાં મઘઃ

શ્રી

સુબોધ મુક્તાવલી.

મંત્રજાત્યરણુ.

—
આવનં રણુ.

ધન્ય જ્ઞાના ધન્ય સતી શ્રીપદાવલી નારને એ રામ.
અમર અમર અમર વિમલ ધન્ય હનપતીને
શાંત શાંત શિવ શાંત, સચી મુખપતી.....અમર
દીધને હાથ હાથ, મારી સમતા બાબુ.
મેર પેર સ્થાવર સ્થા, પારી ધર્મ ધ્યાન

તુમ્હ જમત ત્યામી લીધું મોહનું રિમાન
મુક્તિ વિજય મંડલી તારો એ પતીઅમર

આયન ૨ શુ.

(મહનની શી મોહું- એ રામ)

રીખવની શી મોહું જલિદારી

અપ્પ કર્મનું દહન કરી વળા થયા મુક્તી મામી-૧

અદોનીશ પ્યાન હદય પારી

અરજ કડું મું બવ તમ્હાને આપ કરો મારી-૨

છનેખર અકામની તારી

મુક્તિ મંડળને મોહ ત્યાને પ્રભુ સરખ કરો વારી-૩

રીખવ.

આયન ૩ શુ.

(ધર્મ પુરખર મહાસેન—એ રામ)

અજીતનંદન સીંધાનંદન, આવથી અજીએ આતમરામ

બવળીડબંજન કર્મ નિકેદન, હરનીશ પરીએ તારૂં

પ્યાન—અજીત

ઉપદેસક સરી ત્રીભુવન જનના, તારક બવના

અમલ નીરજન જ્યોતી રવરૂપના, ધારક મુખના

અહત

નિરોધ પરનામનાગી, વિજયન પદવી ધારક તોને
ધ્યાના જાના શીવમુખદાના, ધરના આત્મધ્યાન તોને
મુક્તિ રોગ કંઈ અપારી કરવા કહે છે મુક્તિ ધામ

અહત

ગાયન ૪ મું.

(સંકર શીવસંકર વીનતિ કરધર—એ રામ)

નંબવ સુદ કર વિનતી કરધર

આપારમમણી જગનાથ હે ઇતવર-નંબવ

વસ્તુ રવરૂપ હું બલ રવરૂપી

ચિદાનંદ પદવી સુદાવા હે સુરીવર-નંબવ

દાણુ દાણુ ધરી ધ્યાન તાંદે નિરાગી

માનુ' સદા તુજ ચરણ હે મુનીવર-નંબવ.

ગાયન ૫ મું.

(કરમ કરે તે યોગ નવ કરશે—એ રામ)

હે હવ નીરખાગી જન બદલ્યો અબાનંદન રમરને

કુમતી કલમદ ને પરનાંદા, મનથી દુરકરને—
 સીવ મુંદરી મેળવવા માટે, બજ નું થી જનવરને
 ધર્મ કરીને મંસાર સેતુ જન વચને તું તરને-દે જવ
 કોખાદીકની સોખત તળને સાચા થી રીતસમને બજને
 સાચે પુન્ય સોપાન સગરને, જેથી કુટંગે તરી પ્રાપ્ત પુજને
 ઝટગ પ્રજા કરજે, અરેદાં જટ જા.-દે જવ
 (મુક્તિ મંદા બવજગ તરવા તમીયે પ્રજા મરજે)

ગાયન ૬ કું.

(સખી જ્વન માંદી મન મોહનમે-એ રાગ)

થી ધર્મ જનેવર મહેર કરી,
 બવજગથી મુખ દરો જસદી
 સરજાંગનની પ્રજા વારે ચડી,
 અરપો સીવ સુખ અમંદ વળા
 રીતવું પુજને પ્રજા દસ્ત જેડી,
 મંસારીક સુખમાં સીત થઈ
 પુજ નામ રમવું તરી એક થડી,
 પ્રજા સી મતી થારી મુજ તણી
 કુર્મથી અતી જે રાજ થઈ,

પશુ પાછળથી પસ્તારી મરે
 તીનવું તુલને પ્રભુ પાપ પડી,
 હો સન્મતી સદમતિ ધામ અરે
 નારક તુમ વિષ્ણુ અવર નહિ,
 તુજ સેવકનો દવે દસત મદી
 જલદી લઈ લે દવે મોહપુરી,
 જન્માંતર ફેરા જનમ દળા—શ્રી ધર્મ

માથન ૭ મું.

નીત્ય મોહાના બોલો માથે ધરી લઈએ—એ રામ
 ધર્મ જીનેશ્વર તારું ધ્યાન ધરી લઈએ
 મન મેલ ધાઈ નાંખી મુક્તિ વરી લઈએ
 અરે મળે, અરે મળે, બાવે શેવાતો-ધર્મ.
 એકામ ચિત્ત વડે ધરો નિત્ય ધ્યાન
 મનની મમાધિનું કરો નીત્ય પાન
 આંતર કિલસી તજી શેવા એજ કામ
 મુક્તિનું મળે વળી સીધ સન્માન
 બાવે શેવા તો—ધર્મ

આવન ૮ મું.

(રમીલા રસીલી - એ રામ)

સાંતિનાથજી, પંચમદાવનધારી, પરમાનંદ મુખદાયા
 મયા સીવપુરમાં
 બવોબવના ફેરા ટાળી, પાપ મરે આળી નાંખી ખાશી
 આ દાનને આપી જેતું સખેમાં-સાંતિનાથજી
 રઝાળ્યો જુ સંસારમાં પણ સાંતી ભદી મેં નવ જરી
 પણ સખીઃ સુખમાં લીન થતાં તપ્યા અતી વધતી મખ
 બવમાં જસાવો બાપડો હું પ્રાણી તીનવું કરમરી
 આણીદયા હાંઈ દાસમાં ઉદાર મારો કર મદી—
 સાંતિનાથજી

ગુમ તીજી હવે આ બવ અન્ય મે તીજ નહી
 દરનીજ હવે ગુજ ધ્યાન પરીજ મનથી
 કરજાંમતના સદાપક જનજી સરજે હું હું તારેજ—
 સાંતિનાથજી

(૭)

ગાયન ૯ મું.

(૪૮૨ી ધીરેસે આવ પારી—એ રામ)

સાચા સાંતિ છત્તંદ, મોઝે પુનમચંદ, મુખ આનંદ
કંદ એછ વાદ વાદ.

બની આંગી મુલજર, મારે મુમટ મીકાર, યાએ
આનંદ અપાર એછ વાદ—(૨)

મળે મનોહર દાર, વપાં મુક્તિ નિરધાર કરો મારો
ફેકાર એછ વાદ—(૩)

મારી મતી છે મંદ યું કયું મુખ રંદ, દાઝો બવ
બવ દંદ એછ વાદ (૪)

ગાયન ૧૦ મું.

આણી બાવ દુગુની બળિ કડે
મીસરનિ સાંત કરી, ધ્યાવું હૃદયમાં—દુગુની
શુકલજ ધ્યાનથી કર્મ અપાવી
પામું જટ સીવપુર રાજ આજ—દુગુની

આથન ૧૧ મું.

અનરાગ તાળ મધી ખીસાજે બોધપૂર્ણ મામમે
દેશ દેશકે જગાળુ આવે પુણ સરસ રચાવે
મણિજીનેશ્વર નામ સમરકે, મનવાંછીત રૂગ પાવે

અન-૧

આતુરવશ્ય કે તરતારી મીઠ મંમલ ગીત કરાવે
જયજય કાર પંચધનિવાળે, સીરપર જય ગિરાળે

અન-૨

હીસક જન હીસા તણ પુરે ચરણે સીધ તમાવે
તું જહા તું હરી સીધ સંકર, અવર દેવ તહી બાવે

અન-૩

કરૂણા રસબર નયન કચાવે. અમૃત રસવરસાવે
વદનચંદ મોર ક્યું નીરખી, તનમન અતિ લલસાવે. અન.
આતમરાગ ત્રીમુવન તાળ, ગિરાનંદ મન બાવે
મણિજીનેશ્વર મનહર રવામી, તેરા હરસ સુહાવે. અન.

આથન ૧૨ મું.

(મારા તનમાં મનમાં બર્ષો છે—એ રામ.)

પ્રભુ મધીનાથને પુજન કરવા ચાલો ચેતન સૌ આજ

માતા પ્રભાવતીના જાયા મણીનાય કહેવાયા-પ્રભુ
 બધો બચના પાપ મટે છે, શેવો બોયળી રાજ
 મારે દીનેચ્છુ સેવા સચ્છે, મુક્તિ મંડળ મુખ્ય માય-પ્રભુ

ગાયન ૧૩ મું.

પ્રભુ તોરા મુખદાપર જાઉં વારંવારે
 દીપદરમધે સાંતી સરસદે
 પ્રભુ તોગ દર્શનમેં આપું વારંવારે—પ્રભુ.
 ચર્ચા દરમધે કર્મ દલનકા
 અનંત મેરા કર્મ ખપાનું વારંવારે—પ્રભુ.

ગાયન ૧૪ મું.

પાર્થ સંમેષરા વારી જલદવ જરા—પાર્થ
 તરણ તારણ દમ તીવારણ જગન જંતુના ઉદ્ધારણ
 બધેકે જીવને મુક્તિ કારણ, સુમતીના હાનારે સ્વામી
 પ્રભુમીને પ્રભુ મુક્તી ગામી—પાર્થ
 ધરણ ઉપરોં જીવંદ (૨) કાપતે રસીક હંદ
 મુક્તિમંડળ નમે—પાર્થ

(૧૦)

ગાથન ૧૫ મું.

ધાર્વાદ ગુણ માઓરે—એ રામ
છબ્બંદ ગુણ માઓરે નરનાર
સત્ય સદાપદ વીજુવન નાયક
ધ્યાનથી નેદ સમાંગા હાં નેદ સમાંગા-રે
નરનાર—છબ્બંદ
સર્વે આળપપાળ હોત્રીને
ધ્યાન ધરો બવ તરવારે—નરનાર—છબ્બંદ
પતીન કિહારણ બવ દામકારણ
મુખીમડળને તારોરે—હાં પાર કનારોરે-રે
નરનાર—છબ્બંદ

ગાથન ૧૬ મું.

(દાનદપાળુ મારો રયામ—એ રામ)

જમતગુર હે મારા વીર મારા વીર મારા વીરે
જમત સુદંડર જમત રક્ષક એછ
બધબંજન એ જમત બંધુરે
પ્રાણી સર્વેને તું આધાર તું આધાર તું આધારે
જમતસુદંડર

જામત વહારી સેવકને માલી

જાલરી કિતારો આ જાવપાર આ જાવપાર આ જાવ-
પારો જામત મુદકર

ગાથન ૧૭ મું.

શીમદારીર (૩) વચમ સમદ પરમપદે પરી શીર
જય કર જય કરતા-શી-મદારીર (૨)

ધર્મ પુરવર શીવ મુદકર

અતી પ્રેમકર કિતમ નરવર, જાવજય બેગન આ...
શી મદારીર (૨)

ચર્મ તીર્થકર પરમ મહેશ્વર

પ્રધાન શોખીશ્વર અખીલ વિવેશ્વર અર્જુન હૃદયશ્વર
આ...શી મદારીર (૨)

દીનદુષ્ણ દાગક પતીન કિદારક

શીવમતી લાવક મુનિદાયક

મુહિત મંડોદર આ...શી મદારીર (૨)

આવન ૧૮ મું.

(આયું આયું કે ચામાયું—એ સમ)

સાસન નાથક શ્રી મદાતી.....૨ હો
 પ્રભુમે નિય પુરપર પર્મપુરપર પી—૨ હો
 ત્રિસલાનકન કર્મનીકંદન અમબંજન અમવાન
 સેવકપર મું નજર કરી આપેને અવ અવસાન
 સાસન

અમબંજીત નરનારી પ્રભુતારી કર્મનીચારી નાથ
 માત તાત મુર અમની ખાતા મદો હેતથી દાથ
 સાસન

મદાતીર સ્વામીના સેવકનું મંડગ છનમુખ માથ
 મુકિતમંડગ પ્રમુખ સર્વને કસટ અંમ ન માથ
 સાસન.

આવન ૧૯ મું.

(પ્રમદા હો પ્રીતીઆનન—એ સમ)

મદાતીર નાથ તીરંજન, ત્રીસલા મુત કુખ બંજન
 પ્રભુછ તમાઈ વકન, કર્તુ જન મનરંજન
 પ્રભુ પર્મપુરપર પીર, કંચન સમવર્ણ સરીર

ત્યાં પ્યાન પરા ત્યાં રથીર, અળની નદી કાપ લમીર
 પખ મન દદ તેવું જમતમુર પન્ય પન્ય
 મુસ્લી મેગવવા મહટ દાખાં સદન—મદાતીર-૧
 તુમ પમમે ત્યત્યકાર, તોધાદીક ચોદા આર
 નાદા દુનીયાની ખદાર, ગોતમ કપરોં ને વાર
 ખીજન ખજૂ તરીયા અવણી તુજ વચન
 મુજ કાજ સરેત્તે ચાઓ આપ પ્રસન—મદાતીર-૨
 ચિંતમણી સન જનવરજ, સુખુર્મે દાનતી આ અરજ
 સુખચાંદિ સપમે દરજ, મુક્તિમંદગ દર પરજ
 તુજ મુખ દીકુ નો સાગળ થયો મુજ દન
 પુન્યવંતા પ્રાણી પામે તુજ દરશન—મદાતીર-૩

ગાયન ૨૦ મું.

(આલો સાદેલી—એ રાગ)

આનંદ આને શ્રીજનવરતા બાપ પરી દરીમન કરીયે
 મીવસુખ કાજેમધુર અવાને ગીતમાન નૃત્ય આદરીયે
 હરિઆખીને નૃત્યજ કરીયે નો શીવ સુખ સદેને વરીયે
 મુરવર સમ વિધવિધ વાહંત્રો, મદમ તીજા હરે પરીયે
 મુક્તિમંદગ રસીકની સાથે, દરદરદર દુદી દરીયે આનંદ.

આયન ૨૨ મું.

(હે અજ્ઞાન પ્રેમની અમન—એ સમ)

હે ઇનવરનું એક મરણ, જેણે નિરખ્યું પ્રભુનું વદન
 તેના કર્મ યાએ દહન, ને મને મુક્તીનું સદન ઇનવરનું
 સમજ છતાં ને ફક્ત કાપાં અપાર
 મારી પ્રભુ શી મતી યાએ આપાર
 એક પ્રેમને ઇનવરનાં સૌથી મરણ—ઇનવરનું
 પાપી છતાં પખ કરો મારો ઉદાર
 જમતું પડે તહી દરે આજવ મોઝાર
 જન્મ મરણનાં દુખ કાપાં અતી સદન—ઇનવરનું

આયન ૨૨ મું.

(વાદરે શાસ્ત્ર મોહન ખંસીયાશ્ચ એ સમ)

વાદરે શાસ્ત્ર દર્શનયા પ્યારા સોદોહો શાનેરે રૂપાળા
 જાણી જાણી તમારી અનુરાધ, કષ્ટ વેળી રવચમેવ
 મુક્તિ પાછ
 પાન્યાં સો રડાં વાતાં, મુક્તિના યથા દાતા
 નિર્જોળા, નિર્માની, નિષ્કામી, જલુનામી—વાદરે
 શાને રજાગો અવોજવ દુઃખમારે

હરી હરી પ્રભુ અવગણવ દુખમાં
 મેં જલ્લ જલ્લ વેપાં કર્મ કર્મ મેં સીવમુખ કર્મ
 અપિનાશી નીરામી નીરામી મીઝામી—વાદરે

ગાયન રૂઝ મું.

(સોને મદયા મુખપાત્ર એ ગમ)

ચેતન જટપટ થા નૈયાર, સમગ્રજી હરી લે શીશ્તાર
 ધર્મ મેલી મુખકાર, પામીગ અવનૌ જટ પાર
 જમ્મ જમ્મ છે જાંજળ, ધર્મવીજી ખીજી નદી સાર
 પારીને જોજી તારે સંસાર સ્વભાવન છે
 અતેના સાથી તો કર્મ શુભાશુભ છે
 કાને મું કાને મું આ બવે એ બવે
 ધર્મવીજી ખીજી જટજી સરે પુળને પુળ—ચેતન
 ધર્મ સન્મીત્ર વારે અન્યાદિ બિન્ન છે
 એવું સમજને ચેતન ધર્મ નું હરી લે
 ધર્મનો વહેવાર એ ખરો એ ખરો—ધર્મવિજી ચેતન

આચન રહ મું.

દીલ માઈ માને નહી મનાડું હરે નતી—એ રામ
 પ્રભુ ધર્મ પ્થાને રહી કર્મ દાણા કર્મ મુક્તિ વધાં હે છનછ
 આ રીવક દુખનો જોઈ દસ્તમદી લખ પાર કિનારો નાથછ
 સંસાર વમડે ખુબ બમતાં સુઝ મુજને નવ પડી
 પશુ રત્ન તુલ્ય નર દેહમાં છનવર સ્તુતિ મેં નવ કરી
 અતિરામ દેવકાવમાં બાક મેં જગીયે નવ પરી
 બવપાર કિનારી દાસ જાણી મારી મુજને દે સહી
 કરી બખી બાવેયા સાચા દીલેયા મુક્તી વાં હે
 છનછ—પ્રભુ—

આચન રપ મું.

કાયા કાચો કુંબ હું—એ રામ
 છનવર જગદાપાર હે ચેતન હર વિચાર
 ઉતમ અવસર જાણુને, બજવા થી જમનાથ
 સદા સંસારમાં સવં તુલ્ય વસ્તુ માની લખ્યે
 અતે સમજને ચેતન, ધર્મ પ્થાન પારી લખ્યે
 પળપળ પડતી આપુમાં જળ સમ વહેતી જાવ
 સમજુ જન સમજ જહં ધર્મમાં ઉપ્પત થાય

અધીર સંસારમાં, મરે માફ તાફ ત્યાગી દેને
 અને શીવપુર જવા અનેક સ્મરણ પાત્રી બેને
 માનવી મુમત્સુ સમા સંસારીક સુખ જાવ
 માયા મુડી મમમાં પાત્રી લાભની દાણ
 તદ્દર્ભ બર્મ બનરાજ વૃમને જાત્રી ગ્રહ્યે
 અંતરને મેલ મીરાત્રી મુક્તી મંદીર પોત્રી જાણ્યે.
 મદા—

માથન રત મુ.

જે કરસે તે બરસે—જે સમ
 જે બજસે તે વસે માહ ચું હદે—જે
 પણ મુદ્દ સમજીત વીણ શીવ સમજીકેમ લે—જે
 જે સમજે તેવું કરસે પ્યાનેથી કર્મજ દગમે
 બક્ષીથી બમરત મગશે, સમજીતથી મુક્તી મગશે
 તપ આરુણથી કર્મ નિર્જરા કરસે
 પણ વીના પ્રવાસે હદો શી પ્રાપ્તી દગમે—જે બજશે
 શાંતીથી શોધજ દગમે, સમતાથી સરવે મગશે
 મુક્તીથી ફેરા દગમે, પણ કર્યા કર્મ તવ દગમે—
 પણ મુદ્દ—જે બજશે.

ગાથન ૨૭ મું.

પર્યા પરદેશી—એ રામ

આમે એતન સુખર આ સીદાચળ મન—શું

આવે પ્રજુને બેટી મનમાં બદ્ધ દરખા—શું

શીવુંજ નદી નાલીને, ચીવે મેવા કાળ

આદિત્યર અરી દંતજ પ્રેમે પૂજું આજ

આવે બેટી પરમાત્મપદ ગાઆ—શું—આમે

આજ સદાગ દીન માફરો, પન્થ થઈ અવતાર

માજનરાજને શેરીને, કુતરીયે બવપાર

મુખિ મંડળ પ્રબળે પ્રજા હરીશન બદ્ધ વહા—શું—

ગામે.

ગાથન ૨૮ મું.

અહો સખી રાજકુમારી—એ રામ

અહો છનરાજ તમારી મુરત આગી આવે છે પ્યારી
—અહો

આંગીથી અંજ ખીમ્બું, ચંદ્રસમ સુખ પ્રજુમ્બું

આવેથી આવના આવું, અહોનીલ હરીશને આવું

ધારી ધારી મુરતી જોઇ થયે રાજ, હે નીરાગી—અહો

નહીં રામ દેસ અગ્નિ, નહીં દર્શ શાક મમે
 મુખી મંગળ આગરે અદો પ્રભુ રાખતે સરજે
 વારી વારી અરજ અરધારી મેળે વેદારી અદો
 સુભામી—અદો

ને જન ધ્યાન ધરે નારદે દુખ તેને
 અતે મીવસુખ મમે મનોવાંછીન કમે
 ફરી ફરી નગ્નક નામી થાકે મીવપુરવાશી અનર્થ-
 મી—અદો

ગાયન ૨૬ મું.

ધીરે ધીરે ધીરે આજ્ઞા સખી રામતા હવનપ્રાણ
 —એ રામ

રમે રમે સમિરે મામો અરીદાન તજ્યા મુખ જાન
 હને પ્રીતે ધ્યાવેરે પાવે મુખિ તજ્યા મુખ પ્રાન
 પ્રભુ તમે સર્વ મુખ નિપાન,
 દેવાપ્રીદેવને દાનદયાળ
 હસ્તમદી શીખ કિનારે પાર

ચીમુવનવાતા ઓ વિષ વિખ્યાતા મીવસુખદાતરે
 —મામો.

કર્મ ટાળી પોન્ના મુખીની માંવ

કર્મ વાજળથી પેસજો કુ આંવ

કમરવાનો નથી જોડે કપાવ

રાજો રાજો જાંતી આપો આપો સાતી ટટ પામીવે
મુખીરે—માઓ—

આયન ૩૦ મું.

નાવશે પ્યારી આવશે પ્યારી —ઐ સમ
આજને ચેતન આજને ચેતન પૂજનેરે
આવેથી હો પ્રભુ તુજ બવતી માવટ બામશેરે
ચંપા મંગાવું કે મોમર મંગાવું પ્રભુછ સાથી શાબશેરે
કેસર મંગાવું કે ચંદન મંગાવું પ્રભુછ સાથી જોષશેરે
બરાચ મંગાવું કે અગર મંગાવું પ્રભુછ સાથી રીષશેરે
સોને ત્યાવું કે રૂપે ત્યાવું પ્રભુછ સાથી રામશેરે
—આજને—

આયન ૩૧ મું.

સુજ ન પડેરે પીયુ પ્યારા—અ સમ
બન્ધું તનેરે પ્રભુ પ્યારા, આપુ પગપગ વહે અવિહારા
—મન્દુ

મદમરન થઈ મન પીડે, દોરે દૂર મલીના છોડે
 સીવ સુખ સદા ન દોડિ--બચુ

પડ્યો બવ કુપના પાસે, તુમ નામ સદા દૂર બાસે
 મદામોદ રાવના તાસે--બચુ

પાપી પીડ પોપણના ઝાટે, ચડ્યો નાદ મહેલ ઝપાટે
 સપડ્યો સેવક સપાટે--બચુ.

થઈ સેવક તુમ ગુણરાત્રી પામું ચરણ સરણ દે નિરાત્રી
 તારો મુખી મંડળમાલી--બચુ.

આપન ઠરે મું.

ધરો પ્યાન એક ચિતે ઇનરાજનુરે

નેથી રહે નહીં બમણ આ બવનુરે

જે ધરશેરે તે વન્સેરે--ધરો.

જેમ સરીતા રેલ સરી જાશેરે

તેમ મનુષ્ય બવ વિતી જાશેરે પચ્તાસેરે-ધરો

આયન ૩૩ મું.

અજન

હવડા જાગીને જો તું જનખો જાણ આ જાણ
 માનવ જાણ તેં જાણે પશુ ધર્મ નવ જાણો—હવડા
 પરધન કરવા જાણે મોહમાયામાં રહે
 પરરમણીમાં રહે. કર્મે તન રહે—હવડા
 કપરી પ્રપંચી થયો સમજુજનને રહે
 લોભી અતીસે થયો માને તને મરડ્યો—હવડા
 દોગદ દુષ્ટી તું રહે પશુ પ્રજુના જાણે
 અતે કાળે નો ગયો પશુ જરી ન સમજ્યો—હવડા

આયન ૩૪ મું.

શાશ્વતો કહે છે કે સદ્ગુણો સાહેબ—એ રામ
 સજ્જનો કહે છે કે માનવ જાણના જન જાણી જોજ
 સાચી
 સંભાર સેતુ તરવા કાળે આસ એ વીણ મર્વે કાચી
 —સજ્જનો
 પરમ પુણ્યોદયે નર જાણ પામ્યો દુર્જન જે સુખકારી

હરીહરી આવો અવસર નહીં આવે, મુક્તી પરવા કર
તેપારી—સજનો.

આંત સમય કામ સાથે ન આવે વસતી પાટ છ બારી
હાથે હર્ષ તે સાથેજ આવે પુન્યને પાપ બે દારી
--સજનો.

જનમ મરણના ફેરા દાગવા પ્યાન ધરો સુખદાહ
સદૃષ્ટેશ અવળ હરીને બાળી કરી તે બાધ-સજનો.

ગાયન કપ છું (મરખો)

(સ્વામી સરદ પુણ્યાનાની રાત્રીને વીર—એ રામ)
ધારી શાંત મુરતી મુજ હૃદયને વિંગ
અજયમંતા હરીશ આપ ચરણને વિશે
નિત્ય હૃદય વસતને હાથ ન ખસતને અંતરના વિશ્રામ
--ધારી

મુજ અમમ ફૂલીયો જનજ સુધારને
કપા દધીયો દોરાહ વહેણ તારને વિજુ
સર્વ જાગ દાસ તેડી એમ વિનયે પ્રજાન-ધારી

(૨૪)

આવન ૩૬ મું. (ગરબો)

રતનજડીત સીંદાસન ઉપર વીર પ્રભુને નિરાતો મુખે
વીણા વાદન નાદ થઈ રજા-સુર પુષ્પ રુષીને વરસાવળે
દેવ દુંદુભિનાદ વજ્રડાવળે હાં રતન

આવન ૩૭ મું. (નાચ)

તમે આવો માઓ સદુ મળી ઇનમુખ વસતે અ
અધાર

હી હી હું હી હી હું રમતુમ રમતુમ મનક મનક
થેઈ નાચોરે

અવ નાદક નહીં નાચીસ પ્રાણી આવ દસી ને સાચોરે
થયો અવઅધાર (૨) સુખી સહજ સમાજ (૨) તમે
અખંડ પ્રાણી નાદક કરતાં રાવણુ ઇનપદ અધિરે
ર મુક્તીમંડળ હમે રુષીને રસીક તે સીવસુખ સાધિરે થયો
તમે

આવન ૩૮ મું. (નાચ)

આ ઉત્તમ અવસર મનકરે ઇન મુખ માધ્યમે
૫ રે માધ્યમે પુણ વાધ્યમે—આ ઉત્તમ

રે આનંદભર તત્પર સુખકર દુઃખકર અને મુખ્ય માધ્યે
આ ઉત્તમ

દારે આલો દુઃખ થાળ બરી લાગીએ
અલબેલા મુજ વદાલા પ્રભુજનં વધાવીએ—આ ઉત્તમ
આ મુક્તિમંડળ બોલને ખલીદારી
દેવ આવી નાટક કરતાં કરં પરતાં મનમાંથી કરમાંથી
માઓ રસીક અને ચરણે ઉઘટ બદ્ધ લાગીએ મુજ
માધ્યે—આ ઉત્તમ.

માધન ૩૬ મું. (નામ)

આને આવી પતાવું રવચ્છ દુઃખતણીરે
વિવિધ સુરંગી પુષ્પ લાગીને—આને
મુશાળ હમરો બદ્ધ કેવડે
લાગી વધાવું અનરાજ બહીરે—આને
સીવ સુખ માને મધુર અવાગે
મુક્તિમંડળ કરં હણીરે—આને

આવન ૪૭ મું. (નાચ)

(સનત સોહે સાવરીયા સ્વામ—એ રામ)

કેમમ સહીત આવો સી પુજન કાજ

પ્યારા પ્રભુએ મોતીડે વધાવું—કેમમ

ચંપો મુલાખને બરાસ કરુરી ન્હવણીમેપન કુસુમ માળ

શુદ્ધ અર્ધયા પ્રભુ અર્ચન કરીને કરો બખીયા સો

પૂજ ત્રીકાળ કેમમ

આવન ૪૮ મું.

(શોભે સુરોઆ—એ રામ)

શોભે છનવરની મુરતી મંગલકારી—શોભે

અતી કપઝારી લાગે પ્યારી...આશોભે

હીરપર મુમદના મણી જગદ તે શોભે છનવરને

કાને કુંડળ હાથે કંકણ આપે અતિ આનંદને

તે છનવરને આપે બજંતા મળે મુક્તિનું મા—ન-શોભે

માલતી છંદ

અતિ પરમદયાળુ દેવનો દેવ આવો

જમજન દીતકારી તે પ્રભુ પાર્થ જયો

મતી રતી નહીં મારી કેમ ચીમ્તાર પામે
 મતી તદ્દન તમારી જાન ચક્ષુ દીપાવે
 કમા પરશ્વ જેન હે સદા તુલ્ય બાવે
 દરી દરશન તારી મૈા જરા મુખ માવે
 છન ગુણ અતી મુયી આરમી પુષ્પ માળા
 પ્રભુ પદકમલ વંદુ જાન આપો વિશાળા

નમું મહેવા પાર્શ્વનાથ બક્ષીયા પાપ જાનું—નમું
 છનસાચનના ચક્ષુમાર, ઉતારો બવજગ પાર
 કેવળ કમળા ઉર દાર, (૨) કેવળ કમળા ઉર દા-
 રે—મહેવા બક્ષીયા—

સાખી

પુરિસા દાખી પાસછ પામર પાળ દયાળ
 અચરણ સરણ નિબાવમે ટાળો બવ જગજગ-
 બક્ષીયા—

છનચીજીવન તીલક સદાપ, પ્રભુમે સાંકળવંદ પાપ
 મુક્તી મંડળ ગુણ ગાપ, મુક્તી મંડળ ગુણ મા-
 વે—મહેવા.

સાંકટ સહસ્ર સહન કરસોનું—એ સમ
 અમ્ર ચેતન છન પૂજન જાહે જન્મ સરગ કરવા
 અસત્ય આ સંસાર તણમે બવજગથી તરવા
 ધન્ય છે વિતરામ ધન્ય તે મહા બામ
 કરમ કટક સંઘાર્ષા જેને સીવરમણી વરવા—અમ
 રસીક છનકરણી પાર કીતરણી
 મુક્તિ મંડગછન કરણીકર મોક્ષે સંચરવા—અમ

અથ શ્રીપાર્શ્વજિન ચાતુર્થકાન્ડ.

શ્રી પાર્શ્વનાથ નમસ્તુજ્યં, વિદ્ય વિધિસંહારિણેઃ
 નિર્મલસ પ્રભાવરે, પરમાનંદાધિને. ૧
 અશ્વસેના પત્નીપાથ, કલ ચૂડામણિ પ્રભોઃ
 વામાસનો નમસ્તુજ્યં, શ્રીમદ્દાર્શનિનેશ્વર. ૨
 ક્ષિતિમંડલ મુદ્રત પાર્મિકનિકટ રિષપ્રમદ આરબટ
 બવરેણુસમીરં જલનિધિતીરં, સુરમિરિધીરં મંદીરં
 જમત્વપસરણં દુર્મતિકરણં દુષ્કર ચરણં સુખ કરણં,
 શ્રીપાર્શ્વજિનેન્દ્ર નતનામેન્દ્ર, નમતસુરેન્દ્ર કૃતબદ્રં ૩
 કમલે પરચ્છેદેચ, શોચિતં કર્મ કૃણ્વતિઃ
 પ્રભુસ્તુભ્ય મનોરતિઃ, પાર્શ્વનાથઃ ત્રિવેન્દ્રસ્તુવઃ ૪

अथ श्रीवन्द्यमानचिन्तितैत्थ्यवन्दनः

वन्द्यमान चिन्तितर धाम्नी, प्रपन्नं नित्यमेव;
 सिद्धार्थ इमं वन्द्यो मुर, निर्मितमेव;
 निमलता शिखर सर इमं सम, प्रमदयो सुख कः;
 देवरी तल्लन विमलतनु, वन्दनं मयः कः;
 महावीर जन्मभां वन्द्यो मे, पावापुरि निवांसु;
 मुरनर ज्ञान नमे सदा, पामे अविमल दास्यु १

अथ श्रीसिन्धुवाचसपुत्रं चैत्थ्यवन्दनः

विमल देवदत्तान कलसा, कलित विमलन कलितकरः;
 मुरनर संस्तुतयस्सु पदकः;
 नमो आदि विमलेश्वर १
 विमलमिदिरिवर अममंदासु, प्रवर सुखमसु सुवरः;
 मुर अमुर किमर अग्रीमविन नमो २
 करली नाटक विमलीमसु, नाय विमलसु मनकरः;
 निरुद्धं वशीनमे अद्वैतनिष्ठ, नमो ३
 पुंश्रिक मसुपति सिद्धि साधि, अग्री पसु भुनि मनकरः;
 श्रीविमलमिदिरिवर अममसिद्धा, नमो ४

निज साधु सभन सुर मुनिवर, अदीन न ये भिरिवर
 भुक्ति रमणी वन्धा रंजे नमो० ५
 पानास नर सुर मोक्षमांदी, विमलभिरिवरनो परः
 नदिं अपिठ तीरथ तीर्थपति कहे नमो० ६
 ओमविमलभिरिवरसिम्बरमंजु, दुःखनिदंशुयासये
 निज मुक्त भगवा भावनाये, परम ज्योतिने पाशये.
 गितमोक्ष मोक्ष विजोक्ष निद्रा, परमपदस्थित लयकरः
 भिरिवर सेवा करुण नमर, पद्मविजय सुदितकरः

अथ अत्यवंदन प्रारंभ.

आनंद देव अरिहत नमः, समस्त ताई नामः
 न्यां न्यां प्रतिभा जिन नशी, न्यां न्यां कहे प्रणाम. १
 सेकुले श्री आदिदेव, नेम नमः भिरिवरः
 तारंजे श्री अजितनाथ, आपु कपल जूहारः २
 अप्ठापद भिरिकपर, जिन बोधीसी जेडः
 अक्षिभय भूतति मानसुं, भरते बराही सोप. ३
 समेत सिम्बर तीरथ वटुं, जिह्वां तीर्थे जिनपाथ;
 पैआरक भिरि नेपरे; श्री पीरजिनेभरराथ. ४
 भांडव भटनो सजिपो, नामे देवमुपासः
 कल्ल कहे जिन समस्तां, पदोये मननी आस. ५

અથ શીષ્યપરમિતિ ચિત્તવંદન.

મારુણ્ય અરિહંત દેવ, પ્રભુમિ જે બાપે:
 સિદ્ધ આ મુખ સમરતાં, દુષ્ટ દોહન ત્વરે. ૧
 આચાર્ય મુખ ઇચ્છીત, પચસીત શિવરામ,
 સનાતીત મુખ સાધુતા, જપતાં મુખ શાપ. ૨
 અપ્રાણર સપ મુખ મનિએ, એમ સમરે નવકાર:
 ખીર વિમલ પદ્મિ ત્વેજા, તપ પ્રભુને નિવ સાર. ૩

અથ શીશુકૃપ્ય ચિત્તવંદન.

માતૃકૃપ્ય સિદ્ધમૃગ, તિહિ દર્શનિ વારે:
 બાપ પરીને જે ચરે, તેને બવપાર શિવારે. ૧
 અનંત સિદ્ધનો એ હામ, સહજ તીર્થનો રાપ:
 પૂર્વ નવાણું જગત્તરેવ, જ્યાં હિયા પ્રભુ પાપ. ૨
 સુરજ કુંડ મુદામણી, હવિષ્કરદા અભિરામ:
 નાભિરાયા કૃપ્ય મ ડોહી, જિનવર હૃદ પ્રજ્ઞામ. ૩

અથ શીતીર્થમાલ સ્તવન.

શુનુંજે જગત્ત સમેશરવા, બલા મુખ બરવા રે;
 સિદ્ધ સાધુ અનંત, તીર્થ તે તમુરે:

તિન કમ્પાણી નિર્દા ઘણાં, મુમને ચપારે;

તેમીસર મિસ્નાર તી. ૧

અરદાપદ એક દેહરો, મિરિ સેદેરો;

બરને બરાખ્યાં નિખ. તી.

આખુ યામુખ અતિબહો, વિશુધન તિહોર;

વિમલ વસે વસ્તુપાલ તી. ૨

અમેત સિખર સોદામણો, રણીઆમણોર;

સિદ્ધા તીર્થકર વીલ. તી.

નખરી ચપા નિરખીયે, દેવે દરખીયેર;

સિદ્ધા મી ચામુખ. તી. ૩

પૂર્વ દિશે પાવા પુરી, અધિ બરી ર;

મુમને મયા મહારીર. તી.

જેસલ મેર જુહારીયે, હાખ વારીયેર;

અરિહંત બિંબ અનેક તી. ૪

વિકાનેશ્વ વંદીયે, ચિરન દીયે ર;

અરિહંત દેહરાં આક. તી.

સોસિસરો ઠાંખેયરો પંચાસરોર, હોધીયંબલ પાસ. તી. ૫

અંતરિક અબાવરો, અમીઝરોર;

છરાવલો અમનાથ. તી.

ત્રેલોક્ય તીર્થ દેવરો, જગત્ કરોરો;

ગણપુરે રિતદેસ. તી. ૧

શીનાડુઆળ જાડવો, ગોડિ સ્તંભ રે;

શીવરશ્મિ પાસ, તી.

ન તીર્થસ્નાં દેવેસં, જાવન બધારે;

રમ્ય કુંડલે ચાર ચાર તી. ૭

શાશ્વતી અશાશ્વતી, પ્રતિમા જનીરે;

સ્વર્ગ મલ્લ પાતાલ. તી.

તીર્થ જગત્ રસ તિલકાં, દોળે મુગ્ધ દેહરો;

સમય મુંદર રહે જોમ તી. ૯

અથ યા સમેતશિખર નિરિતુ સ્તવન.

હીરા કરી ધેર આપિઓ. એ દેશી.

સમેત શિખર નિવરદિયે, મહોદ્ધ તીર્થ જોડરે;

પાર પમાડે અવલજો, તીર્થ કદિયે તેડરે. સ. ૧

અનિતથી મુમતિ નિષ્કુંદ જને, સદસમુનિ પરિવારે;

પદ્મપ્રભુ સિવસુખ વર્ષા, વલ્કલે આઠ અણુમારે. સ. ૨

પાંચમે મુનિ પરિવારયું, શી મુખાસ નિષ્કુંદરે;

ચંદ્રપ્રભુ કૈલાંસજને, સાથે સદસ મુખીરે. સ. ૩

૭ દગ્ગર મુનિરાજ્યું, વિમલ જિનેશ્વર સિદ્ધારે;
 સાત સદસ્યું ચીજમા, નિજ કારગર રાધારે. સં ૪
 એકશી આશ્યું પર્મજી, નવશીંયું સાંતિનાથરે;
 હંયુ અર એક સદસ્યું, સાચો સિવપુર સાચરે. સં ૫
 મણિનાથ સત પાંચયું, મુનિનભિ એક દગ્ગરરે;
 નેત્રીજી મુનિપુત્ર પાસજી, પરિવા સિવ સુખ સારરે સં ૬
 સત્તાવીસ સદસ વખુશે, ઉપર આમળુપચાસરે
 જિન પરિકર બીજા ફેલ, પાંચા સિવપુર વાસરે; સં ૭
 એ વીશી જિનએલે મિરિ, સિદ્ધા અખુસખુ લેધરે;
 પદ્મવિજય કહે પ્રજાખીને પાસ સામજનું એધરે. સં ૮

અથ શી સંખેશ્વરનું સ્તાવન

આંતરજામી સુખ અસરેસર, મદિમા વિજય તુમારે;
 સાંભલીને આપ્નો દુ તીરે, જનમ મરજી દુઃખ વારે. ૧
 સેવક અરજ કરે છે સજ, અમને સિવસુખ આપો;
 એ આંકણી

સદુકેના મનવંજિત પૂરો, ચિંતા સકુની ચૂરો;
 એહવું નિષ્કલ છે સજ તમારૂં, કેમ સંખો છે દૂરે. સં ૨

સેવકો રણવત્તો દેખી, મનમાં મેદોર ન ધરશો;
 હરણ્ણામર કેમ કેહેવાશો, એ કેવમાર ન કરશો. સેં ૩
 તટપટનું હવે હામ નહીં હો, પ્રત્યક્ષ હરિમણુ ઠીન્ને;
 પુઆરે પીન્નું નહીં સાદિય, પેટ પડ્યાં પતીન્ને. સેં ૪
 શી શંખેશર મંડળ સાદિય, ચિનતડી અવધાગે;
 હરે જિનદર્શ મયા હની મુજને, જવસાપરથી તાગે. સેં ૫

અથ શી રીવાલીનું સ્તવન.

વાલ્કાઈની વાટડી અમે જ્ઞેતાંરે જો દેશી.
 જ્યજિનવર જમદિનઠારીરે, હરે સેવા મુર અવનાગીરે,
 જ્ઞાનમ પમુદા મજાધારી ર
 મનેદી તીરજી જ્યજારીરે.
 અંતરંગ રિપુને તામેર, તપ કાપાટાપે વાસેર,
 દેવલ નાજી જિમ્યાસે. સં ૨
 હરિજીકે વાહ રણપરે, પજી જિનસામે ન પટાપરે,
 તેને હરિજાંજન પ્રજી પાપ સં ૩
 સવિ મુરવદુ થેહ થેહ કાસરે, જલપ કજની પદે ન્યાસરે,
 તજી તૃપ્ત્યા જોમ વિઠારા સં ૪
 પ્રજી દેશના અમૃત ધારારે, જિનધર્મ વિષે રથઠારારે,

જેણે તારણ મેળ કુમાર સં ૫
 મિત્રમને મેળ આલીરે, પરણ સ્થાંતિરે તિવ જમા-
 લીરે, કરે મિત્રમ ભોક દીવાલી સં ૬
 અંતરંગ અમલ નિવારીરે, મુખ સમજનને મિત્રમરીરે,
 કહે વીર વિજુ દિનકારી. સં ૭

અથ વર્દમાન સ્થામીછનું સ્તવન.

સુમ પન્થાથી.

મીરઆરે મુખ તુમ તણા, મીવર્દમાન જિન સુધારે
 સુખતાં મવજે અમીરે, મદારી નિર્મલ મામે કાવારેમી
 તુમ મુખ મણ મમાજમે, હુ ગ્રીષ્ઠી નિર્મલ આલેરે:
 અવર ન પંખા આહરું, નિહરિન તોસમુખ આલેરે. મીર
 ગ્રીષ્ઠા ને મમાજમે, તે છીલર જામ નવિ પેસેરે:
 ને માલવીકુમે મોહીઆ, તે આવજાજા નવિ મેસેરે. મીર
 એમ અમે તુમ મુખ મોહસું, રમે સમ્યાને વહી માઆરે:
 તે કેમ પર સુર આહરું, ને પરનારી વલ સમ્યારે. મીર
 તું મતિ તું મતિ આકરો, તું આશંકન મુખ પ્યારોરે:
 વાચક જસકહે માહરે, તું દવન દવ આપાસેરે. મીર

અથ અષ્ટાપદ તીર્થ સ્તવન.

તીર્થ અષ્ટાપદ નિત્ય નમીયે, જ્યાં જિનવરચરણીસજી;
 મણિમય મિંબ બરાબાં બરતે, તે વંદનિયદીસજી. તીર્
 નિજ નિજ દેહ પ્રમાણે મુરતી, દીડે મનહ મોહેજી;
 ચતારી આ દસ દોષ છપ્પીપરે, જિન ચોવીસે સોહેજી. તીર્
 બ્રહ્મીસ કાલનો પવંત જીઓ, આઠ નિકાં પારડીયોજી;
 અંકેડી ચણી મેલ પ્રમાણે, નવિ જલે કાઢ ચડીયોજી. તીર્
 મેલતમરવામી ચડીયા લખ્યે, વાંધા જિન ચોવીસજી;
 જમમિંતામણી સ્તવન ત્યાં છીડું, પમી મનની રમીસજી;

તી. ૪

નદુ અવ મોક્ષમામિ જે માનવ, એ તીર્થવને વારેજી;
 જાંધા વિધાઆરણ્ય વરે, તેનો લખિય પ્રસારેજી. તી. ૫
 આઠ સદસ સુન સમર ચડીના એ તીર્થ સેવતાજી;
 ગારમા દેવમોદે તે પોહોતા, લેહેસે સુખ અનંતાજી. તી. ૬
 હંચનમય પ્રાસાદ છઠ્ઠાં છે, વંદન કરવા પોગ્યજી;
 એ અધિકાર છે આચર્યકસુતે, જેને દુષ્ટ ગ્રેષ્ઠો મજી. તી. ૭
 નિકાં આદેશર મુકતે પોહોતા, અવિચલ તીર્થ એકજી;
 જલવંત સાગર સિંધ પથપે, જિનેંદ્ર વધતે નેકજી. તી. ૮

પ્રથમ શ્રી સીમંધર સ્વામિ સ્તાવન.

પ્રકર આંખા આંખલીરે. એ રેણી.

પુષ્કલવહ વિજયે જયોરે, નયરી પુડરીમિણિ સારઃ
 શ્રી સીમંધર સાહિયારે, સપ બેચાસ કુમારઃ
 નિષ્કુંદરાય ધરને ધર્મ સનેહ, એ આંકળી ૧
 મોઢાં નાકનાં આંતરોરે, ગિરખા નવિ દાખતઃ
 સચિ દર્શનસાગર વધેરે, દેવવન પિક્કાંતઃ નિઃ ૨
 હામ હામ નવિ બેખવેરે, જગ વરસંત જલધારઃ
 હર દોહ હમુમે વાસીએરે, હાપા સવિ આધારનિઃ ૩
 રાય ને રંહ સરિખા મજેરે, મોડોતે સચી સરઃ
 મંગાજલ તે નિહુ તણારે, તાપ કરે સવિ દરઃ નિઃ ૪
 સરિખા સવુને તારવારે, તિમ તુમ્હે હો મહારાજઃ
 મુજશું આંતર કિમ કરોરે, ખાંહે મજાની જાજ નિઃ ૫
 મુખ દેખી રીધુ કરેરે, તે નવિ હોય પ્રમાણઃ
 મુજરો માને સવિતજોરે, સાહિજ તેહ મુજલજુ નિઃ ૬
 રૂપજલજંઘ માતા સત્પદોરે, નંદન રૂકમની કંતઃ
 વાચકજસ હમ વિનવેરે, જવ જંઝન જમવંતઃ
 નિષ્કુંદરાય ધરને ધર્મ સં ૭

અથ શ્રી મેઘાંસ જિન સ્તવન.

કર્મ ન છોડે પાણિયા. એ દેશી.

તુમે મદ્દ મિત્રીરે સાહેબા, મારે તો મન ઐકઃ
તુમ પિણ્ણ બાળેરે નવિ મમે, એ મુજ મોટીરે રકઃ
શ્રી મેઘાંસ કૃપા કરે ૧

મન રાખોરે તુમે સપિતળાં, પણ્ણ કિકાં એકમજિનઓઃ
જલ્લભાવો જલ્લ ભોકને, સાચી સહેજ ન પાઓ; શ્રી-૨
રામ બરેજન મન રહો, પણ્ણ તિહુ કાથે વૈરામ;
ચિત્ત તુમારોરે સમુદ્રનો, કોપ ન પામેરે તામ. શ્રી-૩
એવાસું ચિત્ત મેલવ્યું કેળવ્યું પહેલાં ન કાંઈ.
સેવક નિકટ અજુગ છે, નિવહિયા તુમે સાંઈ શ્રી-૪
નિસમી સુંડે કેમ મમે; પણ્ણ મગવાનો એકાંતઃ
વાચક વચ કહે મુજ મળ્યો, બકતે કામણ તાંત શ્રી-૫

અથ શ્રી શાંતિ જિન સ્તવન.

મુંદર શાંતી જિણુંદની, જનિ જાગે છે;
પણ્ણ મંગાજલ મંજીર, કીર્તિ મ ને છે;
મજપુર નવર શોધામણું, પણ્ણ દીપે છે;

- વિશ્વસેન નરિંદ્રો નાંદ, કંઠપ્રાંતે ગ્રીષે છે. ૧
 અમિત માતાએ કિર પર્વો, મન રંગે છે;
 મુગ લંકન કંચન વાન, ભાષા બંને છે. ૨
 પ્રભુ ભાષ વરસ ચોથે બામે, મન લીધું છે;
 પ્રભુ પામ્યા કેવલ જ્ઞાન, કારણ સીધું છે. ૩
 ચતુષ્પદાલીસનું ઇસનું, તનુ સોઢે છે;
 પ્રભુ કેસના પ્વની વરસંત, અપિ પડિઓઢે છે. ૪
 અક્ષતવરણ પ્રભુના અણી, જન તારે છે;
 પુરંતાં અવળઅમળી, પાર કીતારે છે. ૫
 થી સુમતિ વિજય સુરનામથી, દુઃખ નાસે છે;
 કહે રામ વિજય જિન પ્યાન નયનિપિ પાસે છે. ૬

અથ શ્રી સિદ્ધાચલેષુ સ્થાવર.

જગા નવાણું કરીએ વિમળમિરિ, જગા નવાણું કરીએ;
 એ અંકણી.

પૂરવ નવાણું વારસેનુલમિરી, રિખળનિયું સમેસરીએ;
 વિમળ. ૧

કાઠ સહસ્ર અવ પાતક છટે, સનુંજ સામું ડમ બરીએ;
 વિમળ. ૨

સાત બ્રહ્મ દોષ અદમ તપસ્યા, કરી ચઢીએ મિરિચરીએ;

વિમળ. ૩

પુણ્યરિઠ પદ જપીએ કરને, અધ્યવસાય શુભ કરીએ;

વિમળ. ૪

પાપી અભય ન કરે ન દેને, દિંસક પશુ બિહરીએ;

વિમળ. ૫

ભોંછ સંચારો ને નારી તણો સંગ, દુરચક્રી પરકરીએ;

વિમળ. ૬

સમિત પરિહારી ને એકલ આહારી, ગ્રાસાથે પડચરીએ;

વિમળ. ૭

પડિદમણા દોષ વિધીશું કરીએ, શપ પડળ વિખ દરીએ;

વિમળ. ૮

હીનને એ નીરવ મોહું, પ્રવલણ જેમ બપ દરીએ;

વિમળ. ૯

જિજ્ઞાસુ એ મિરિચર સેવતા, પામ કહે બપ તરીએ;

વિમળ. ૧૦

અથ દીવાળીનું સ્તવન.

મારે દીવાળીરે ઘણું આજીવ, પ્રભુ મુખ લેવાને;
સરખાં સરખારે લેવડનાં કાજ, બવ દુ.ખ ખોવાને;
એ આંકણી.

મહાવીર રવાખી મુકતે પોદોળાને, શીતમ કેવળ જાનરે;
ધન્ય અમાવાસ્થા ધન્ય દીવાળી મારે, ચીર પ્રભુ નિરવાણુ;
જિન મુખ. ૧

આરિય પાળ્યાં નિરમળાને, દાળ્યા તે વિષમ કષાયરે;
એવા મુનીને વાંદીએ તો, ઊતારે બવ પાર.
જિન મુખ. ૨

જ્યારૂં પોદોરયા ચીરજી ને, તારી ચંદન બાળારે;
કેવળ ઘણું પ્રભુ મુકતે પોદોરયા, પામ્યા બવનો પાર;
જિન મુખ. ૩

એવા મુનિને વાંદીએતે, પંચ જાનને પસ્તારે;
મમવસરણુ હજી દેશનારે, પ્રભુ, તારખાં નર ને નાર;
જિન મુખ. ૪

ચોવીસમા જિને સરૂને, મુક્તિ તખ્તા હાતારે;
હરખેડી કવિયજ્ઞ એમ બહેરે પ્રભુ, બવનો દેશે દાજ.
જિન મુખ. ૫

અથ શ્રી પારસનાથ જિન સ્તવન.

સ્વપતિ ગમ હૃદયમાં રહેજોરે. એ દેશી.

આવોરે આવો પાસછ મૂળ મળીયારે;

હારે મારા મનના મનોરથ દણ્યા;

આવોરે આવો એ આદર્શી.

હારે તારી મુરત મોહન ખારીરે;

સજી સંમને જાતે છે પ્યારીરે;

હારે તમને મોહી રહ્યાં મુર નર નારી આવોરે ૧

હારે અધમેલી મુરત પ્રભુ તાહારીરે;

હારે તાહારા મુખદ્વારે જિવર જનમે વારીરે;

હારે નામ નામધૂનીને એક જિયારી આવોરે ૨

હારે ધન્ય ધન્ય દેવાધિ દેવારે;

હારે મુરશેઠ કરે છે સંવારે;

હારે અમને આપોની તિવપુર મેવા. આવોરે ૩

હારે તમે સિવરમણીના રસીઆરે;

હારે જાત મોક્ષપુરીમાં વસીઆરે

હારે મારા હૃદય હમલમાં વસીયા. આવોરે. ૪

હારે જે કોઈ પાસ તથા મુખ્ય મારોરે;

હારે જવ બવનાં પાતિત જાશેરે;

દારે તેના સમકિત નિર્મળ થાશે. આપોરે. ૫
 દારે પ્રભુ વેરીસમા જિન રાવારે:
 દારે માતા તામા હેવીના જાવારે:
 દારે અમને ર્હન દોની ર્હાળા. આપોરે. ૬
 દારે કુતો કળી મળી કામુ કું પાવરે:
 માસ કીરમાં કરખ ન માવરે:
 દારે એમ માણેક વિજય મુકુ માવ. આપોરે. ૭

અથ સિધ્ધાચલ સ્તવન.

સિદ્ધાચલ મિરિ બેઠવારે, ધન્ય બાચ્ય હમાસ:
 વિમલાચલ મિરિ બેઠવારે ધન્ય બાચ્ય હમાસ:
 એ મિરિવરનો મહિમા મોટો કહેતાં નાવે પાર:
 રામચરિત્રન સમોસમાં રવામી, પૂરવ નવાણું વારરે. ૫.૧
 મૂલ નામક થી આદિ જિનેશ્વર કૈમુખ પ્રતિમા આર:
 અષ્ટદશ્યું પૂજે બાવે, સમકિત મૂલ આપારરે. ૫.૨
 બાવ બકિસું પ્રભુ મુકુ માતાં, અપના જનમ મુધામાં:
 વાચા કરી અવિજન મુખ બાવે, નિરવતિર્થ્ય મતિ
 વારવારે ૫. ૩
 દર દેહાંતરથી કું આખો, મવણે મુકી મુકુ તેણ,

શાંતનુ બેઠારથી નિરૂદ્ધ તમારું, એ તીરથ જ મસાવારે. ૫૪
સંવત બહાર બાણી એ માસ બાણારે, વહિ આમ
જોમવારે.

પ્રભુજીને ચરણ પ્રતાપને સંપ્રમે, ખેમા રતન પ્રભુ બ્યારારે.
ધ. ૫

ઢોરી.

શાંતિજી હરનાર, આમો ખેલીને ઢોરી. શાંતિજી.
માસ વસંત અવિઠ પરિણામી છોરે તુમે સિરહાર. આ.૧
આતમ જ્ઞાનકે હરખન દુલે, નિરૂપાધિક સદ્ગાર. આ.૨
મુરવચના મુન કોઠિલ જોમે, સર્વકિનદું મુખહાર. આ.૩
જોઆપ્ટકવર પદ્મ વસંતે, માંતાં અધિ મુંગર. આ.૪
જિવજમ જાણ મુજાણ અનુષમ, સમતા મુખ મનસાર. આ.૫
દુલ્લ આવ પૂજાપિયહારી, મહીને વિવિધ પ્રકાર. આ.૬
જિનમુખ જ્ઞાન મુદંમ મનોહર, તાલ જોઠાંત વિચાર. આ.૭
અનુભવ અધ્યાતમ વર પીણા, મુખ ચિંતન ઝલુહાર. આ.૮
ધ્યાન તેજ દુલેજ સુરમા, ઠરકો પ્રભુ સુપ્રકાર. આ.૯
સિવપદ્મમમલોમલી જાતે, પ્રભુસે મિલીએકતાર. આ.૧૦
હિંદુચિત્રિસે ઢોરી ખેલતે, જિન હોં જવજવકાર. આ.૧૧

૨

રંગ મર્યો ગિત દારે, આતો ખેલીએ દોરી:
 પાસછંદે દરમારે, આતો.
 હામનકે દિન ચારે, આતો. ૨મ. એ આકળી.
 કનક કચોરી કેમર પોરી, પાતે રિવિધ પ્રકારે, આ. ૧
 કુખ્યામકો કુખ પદન લે, પરિમળ બદલે અપારે, આ. ૨
 લાલ મુલાલ અખીર કીણવન, પાસછંદે દરમારે, આ. ૩
 બરી પિયઠારી મુલાલકો ઢિરમે, વામારેવિ કુમારે, આ. ૪
 તાલ મુદમ રેલક દરબાને, બેરી બુંગમ રજુકારે, આ. ૫
 મન મખીવન મિલી મુંવાર સુનાવન માવન મંમળ
 સારે આતો. ૬
 રત સામર પ્રભુ બાવના બારે, મુખે બોલે અપારે, આ. ૭

શાધો.

અથ સિદ્ધિચિરિની.

પુંડર ગિરિ મહિમા. આમમમાં પરમિદ:
 વિમલાચલ બેરી, લક્ષ્મીએ અવિમલ રિદ:
 પંચમ ચંદ્ર પોહોતા, મુનિવર કોણકોડ:
 એલે તીરથે આરી, કર્મ વિપાતક બેડ. ૧

અથ શાંતિનાથજીની.

શાંતિ મુદ્ગંઠર સાદિખો, સંગળ અવધારે:
 મુખતિને પેર પાશવું, બવ પાર જિતારે:
 વિચરંતા અવની તમે, તપ ક્રિય વિહારે:
 જ્ઞાન પ્યાન એક તાનથી, નિર્વચને તારે. ૧
 પાશ ચીર વાસુપૂજ્યજી, નેમ મણિ કુમારી:
 રાજ્ય વિદુષ્યા એ થયા, આપે વતપારી:
 શાંતિનાથ પ્રવુખા સવ, મનુષ્ય - તારી:
 મણિ નેમ પરદયાં નહો, બીજા પરતારી. ૨
 કનક કમલ પમણાં હવે, જગ શાંતિ હરીજો:
 રમણ સિંહાસણ બેસીને, બધી દેશના દીજો:
 જોગાવંચક પ્રાણિયા, દલ જેતાં રીજો:
 પુખ્તજ્ઞા વર્તના મેધમાં, મમલેશ ન બીજો. ૩
 કોડ વહન સ્પુક સારહો, સ્વામ રૂપે ચાર:
 કાશ બીજોઈ કમલ છે, હસિણુ કર ચાર:
 જલ મરડ વામ પાખીએ, નીકુલાલ વખાણો:
 નિર્વાણીની વાત તો, હવિ ચીરુ તે જાણે. ૪

અથ શ્રી નેમીનાથજીની.

શ્રી નેમીનાથ મુદામજીએ, તીર્થપતિ મુદત્તાન નો,
વિશંભર અસ્તિકા પ્રભુએ, પીતરામ અમવાન તો;
રત્ન મયી જગુ ગિજલીએ, બાંધે ખટ દ્રવ્ય જાનતો;
અકૂલી સુર મંધારીશાએ, પીર હદય બધુ માનતો. ૧

અથ પંચમીની સ્તુતિ.

માવજી મુદિ દિન પંચમીએ, જનમ્યા નેમ વિશ્વંદ્રો:
સ્વામ વરજી તનુ સોબતુ એ, મુખ ચારકો અંદ્રો
સદસ વરસ પ્રજા આજીયુ એ, અદ્ય ગારિ અમર્ષતો
અષ્ટ કરમ દેશે દક્ષિએ, પદોત્તા મુક્તિ મદંતનો. ૧

અથ મહાવીરજીન સ્તુતિ.

કનક સમ શરીર, પ્રાપ્તસંસારતીર:
કુમલ પનસમીર, કોપદાવાગ્નિનીર:
બલપિત્તમગમીર, દંબજુ સારસીર:
સુરગિરિ સમધીર, સૌમિ બહુવા મવીર. ૧

અથ શ્રી રાજેશ્વર પાદ પિત્ર કંઠ.

સેના પાસ રાજેશ્વર મન્ન સુધિ, નમો નાથ તિથિ

હરી એક સુધિ;

દેવી દેવતા અન્વને સું નમો હો, અદો બન્ધ મોડો

જુલા ક્યાં બમોહો ૧

ત્રિમોકના નાથને સું તને હો, પડ્યા પાદનાં બુનને

હાં બળે હો;

સુરેન્દ્ર હ્રી અન્નયું અન્ને હો, મહા વંધ મહી

કુપયે વળે હો ૨

તને કાળ મિતામણી કામમાટે, મહે કાળ રામબને

હસ્તી માટે:

સુરદુમ જિવાડી કુળ આક વાવે, મહા મદ તેઆકુલા

અંત પાવે. ૩

કિહાં કાંકરોને કિહાં મેકુનું, કિહાં કેસરીને કિહાં

તે કુરને:

કિહાં વિશ્વનાથ કિહાં અન્વ દેવા, કરે એક ચિતે

પ્રભુ પાસ શૈવા. ૪

સુને દેવ પ્રભાવતી પ્રાણનાથ, સકુટવને ને કરે છે

સનાથ;

મહા તત્ત્વ જાણી મહા જેદ પાવે, તેનાં દુઃખ દારિદ્ર
 દૂરે પડાવે. ૫
 પામી માનુષોને રજા હાં મમેા હો, દુઃખોને હરી દેહને
 હાં હમેા હો:
 નહી મુહિત પાસં વિના ચીતમનં, જનિ અજયંત તન્ને
 દધિરામં ૬
 મિદમ રત્ન જાંમે મહા દંત આપ્પી, દયાલાલ હીને
 પ્રજુદાસ જાણી:
 આજ મારે મોતીડે મેદ તુજા, પ્રજુ પાસ હંમેશ-
 મે આપ તુજા ૭

અથ શ્રી જાતમાતૃક ઇંદ.

પીર જિજ્ઞેસર કેરો સિખ, મોતમ નામ જપેા નિઠહિસ;
 જો હીને જાતમનુ પ્થાન, તો પર વિશ્વસે નવે નિધાન
 મોતમ નામે મિરિવર ચંદ, મન પાંજિત હેલા સંજને
 મોતમ નામે નાવે રામ, મોતમ નામે સર્વ સંજેમર
 જે વેસી વિરખા વહડા, તસ નામે નાવે દુહડા;
 જૂત મેત નવિ મંડેપ્રાણ, તે જાતમના હૈ વખાણ. ૮
 મોતમ નામે નિર્મલ કાષ, જાતમ નામે વામે આપ;

મોતમ જિન સાસન સમુદાર, મોતમ નામે જપજપકાર. ૪
 યાજ યાજ સુરદા પૂત મોજ, મનજાજિત કાપડ તંબોજ.
 પરજી પરજી નિર્મલ જિન, મોતમ નામે પુવ વિનીત. ૫
 મોતમ ગિરોજાપિયલબાજી મોતમનામે જપોજમજાજી;
 મોઢોટાં મહિર મેડ સમાન, મોતમ નામે સદાસ પિદાજી. ૬
 પર મયમલ પોદાની જોડ, પાર પોઢોંચે રાજિત ઢોડ.
 મહિયલ માને મોટા રાય, જો તો મોતમના પાપ. ૭
 મોતમ પ્રજાજીયાં પાતકટમે, જિતમ નરની સમત મમે.
 મોતમ નામે નિર્મલ જાત, મોતમ નામે રાધે વાન ૮
 પુષ્પવંત અવધનો સદુ, ગુર મોતમના વુજાજો જડુ.
 કહે સાવણ સમય કર જોડ, મોતમ તો સંપતિદોડ. ૯

૫૬.

રામ જેરવી.

જ્યાં જરોસા તનકા, અનપુ:

જિન રૂપ જિન જિનકા, અનપુ.

મે આંકણી

જિનમે તાત્રા જિનમે સીરા જિનમે જુખા પ્યાસા;

જિનમે રંક રંક ને રાગ.

જિનમે હર્ષ જિહસા,

અનપુ. ૧

પામી તીર્થકર મહી જગદેશ
 દેહ મંદ પરજિંદા:
 અસુર સુરવરસામાનિક તર,
 કયા રાજા રાજિંદા. અખપુ. ૨
 સંસારી છવ પુદમલ રાને,
 પુદમલ ખર્મ પ્રચારા
 થા સમત તે જનમ મરણ મણ,
 જ્યું જગ પિય પનાસા. અખપુ.
 બિન આવ પુદમલ તે આવે,
 તું અનકળ અવિનાશા:
 જ્ઞાન સાર નિજ રૂપે નાંદી,
 જનમ મરણ અવ પાસા. અખપુ.

અંતર મેલ મિલેયો નહી મનકો,
 જિપર તન કયા જિપારે: અંતર. ૨૬.
 સોળ સજુમાર સજરે તરીર પર,
 મુખકા કામમે જોવારે. અંતર. ૧
 અમર અતર અખીર અરમણ,
 મંદી દેહ સંમ મોહારે અંતર. ૨

સરસ આકાર હરી તનને પોસે,
તીરીયા પદ્મપર સોયારે. અંતર. ૩

હૃદે જિનદાસ જે અસુખ અમરપદ
જન નિરખ્યા તન દોષારે. અંતર. ૪

રામ કાશી

ખતરા દુર કરનાં દુર કરનાં,
એક પ્યાન પ્રભુકા ધરનાં; ખતરા. ૨૬.

જન સમ પાંચો નિર્મળ કરનાં,
તન સમ જિન અનુસરનાં. ખતરા. ૧

કોષ માન માયા પરિકરનાં,
સમકિત કે સુખ વરનાં. ખતરા. ૨

ધન કન કંચનકું કયા કરનાં,
આખર એક દિન મરનાં ખતરા. ૩

ચાન ઉચોત પ્રભુ પાપે પકનાં,
સિવ મુંદરી સુખ વરનાં. ખતરા. ૪

હરખો.

દેખોરી જિનંદા પ્યારા, જિનંદા પ્યારા, બન્ને બમ-
વાન દેખો. એ આંકણી.

સુંદર રૂપ રવરૂપ નિરાળે,
બન્ને નાપક બમવાન. દેખો. ૧

હરસ સરસ નિરખ્યો જિનજીભ,
દાપક ચતુર સુખન. દેખો. ૨

શોક સંતાપ એવ નિટ્યો અબ મેરો,
પાયો અવિચળ બાબુ. દેખો. ૩

સહજ થઈ મોરી આજકી પડીયાં,
સહજ બધે નેનું પ્રાણ. દેખો. ૪

દરિદ્રન દેખ નિટ્યો દુઃખ મેરો,
આનંદ થન કૃપકાર. દેખો. ૫

ભાવણી.

બી પાર્થ જીનેશ્વર દેવ, હૈં હું સેવ.

નીરંતર તારી (૨)

સુણો દીનાનાથ આધાર વિનતો મહારી.

હું બન્ને કાળ અનંત, મોકલાં અપ,

નવ નવી ગાજો (૨)

મહામુર નજો ઉપરેલ દ્વિપ નવી આજો:
 વૈન આજો ને મુખદાર, નહિં જમાર,
 દીક્ષમાં પારી. (૨) મુજો.

પર જીવે પીઠાદીપ, અમન્ય મુખ કીધું,
 આજન દન્ય લીધું (૨)

મેયુનસેવી પરનાર પાપ જલ કીધું:
 પર રમણી કેરૂં રૂપ, દેખી બપ રૂપ,
 પડ્યો કું પાપી (૨)

પરધન સેવાને કાજ કીધી મનિ આપી:
 એમ અધાર કર્મ કું દુષ્ટ, કરી જલ પુષ્ટ,
 થયો મુજ પારી, (૨) મુજો.

કોષાદિ જોડા આર, સેષ પરિવાર,
 હસાયા લરકર (૨)

લાગ્યા છે મારી કેડે સાજ મુજ કરે:
 આરે મનિ બમીયો સ્વામ, નહિ કોઈ કામ,
 મુકત કરનારો (૨)

જલુ કાંઈક પુન્ય પમાપ કર્મ સજો તારો:

ધર ધર હાથ સવુ એક, પેરી મુજ નેક,
સરખુ પુજ બારી (૨) સુણો.

જમમાં હો દેવો બધુ, કર્મ વસ સધુ.
દોષ બધારે (૨)

બન્ને માળા મહા વિકાળ દાઘ હથીઆરે:
કેહ નારીકનાએ રંગ, નારીને સંગ,
કરે માંસ બહાણુ (૨)

પર જામન કરતા તેહ કરે સું રક્ષણુ:
મારે પ્રજા પાસ છબુંદ, પુજ મુજ રંગ.
મહા સમ પારી (૨) સુણો.

જોઈ આવનમર મન મહેર, આવીશર દેહેર,
મેડી પરે ત્હારી (૨)

જોઈ નીરખી દરખી પુજ નવજા બારી:
નિધિ વીન નિધિ સહી, પોસ સુદી હથી,
શુભ મુરવારે (૨)

કરે પૂજા ધરે બધુ આવ આટ પ્રકારે
તો વેચે વરે આવાર, મંડળી શિવ નાર,
અક્ષય શુભ પારી (૨) સુણો દીનાનાથ.

સ્તવન.

પશુ સાથે જો પ્રિત વાંછોતો,

નારી સંઘ નિવારોરે.

હપટ નીપટને કામજુમારી,

નિયમે નરક દુવારોરે.

એકની મત એક જાણે.

રાજ રાણી કાઠ સરેલ આબોરે—એકની મત

અન્યા એવું નામ ધરાવે,

પશુ સજ્જાને મુખજાવેરે:

હરિ હર જહા પુરંધર દેવા,

તે પશુ ઘાસ દહાવેરે.

એકની મત.

પમશે પમશે નામ પહાડાવે,

આસોઆસો જુદોરે;

મરજ પડે ત્યારે પેલી ધામે,

કામ કરે જામ દુદોરે.

એકની મત.

જાધા ચીરી માંસ ખ

તોએ ન જાએ તેકનીરે:

મુખનીરે ખીલી ઠીસનીરે જુલિ,
કામની ન ચાહે કેદનીરે. એકની મત.

કરખી એકની કહી ન જાએ,
કામની તખી મતિ ન્યાસીરે;

માણું એકનું જે નર માસે,
તેકની સિવમતિ વાસી. એકની મત.

જે જાગી તો સર્વે કુરે,
ફી રાક્ષસ તોધેરે;

એમ જાણીને અલગ રહેનું,
કેવલ રત્ન એમ જોધેરે. એકની મત.

તનનો બરોસો શો.

તાતનો બરોસો નથીરે અનેરે મારા તાતનો—એ રામ.
તનનો બરોસો નથીરે, એતન તારા તનનો બરોસો નથીરે.
અંચળ જળ કાસોલ આવરણ, ફામટ રહ્યો મથીરે. એ.
જનમ્યો જે નર જમતમા, તે નિશ મરનાર.
આશા ઉમર જેવડી, વખણાનો નહીં પાર. ૮ ૧

હમપતિ હમપતિ મયા, મયા તપતિ કે સાખઃ
 જસ દુરે જન હાટના, આગી કીયા રાખ. ત. ૨
 ખમા ખમા પરિવન કરે, રાવજી સમ અભિમાનઃ
 નામદાર નર વદી મયા, હામ હયાં સમસાન. ત. ૩
 પરિવહના આરંભથી, હયાં કુર્મ અપારઃ
 પાપે પેસા મેજવી, ઘરો બેઠ સાદુકાર. ત. ૪
 લોક જાણે હમપતિ ઘરો, પશુ સું પામ્યો મેજઃ
 તુજ સાથે સું આવશે, તપાસ નારો મેજ. ત. ૫
 નિજ હાથે જે વાવરે, તે પોતાનું કામઃ
 પછી વધારો જે વધે, માલિક આર મજાપ. ત. ૬
 મધપૂરો માંખો રમે, દાન ન કીધું પાનઃ
 લટનારો લટી મયો, પસિ પમ ખાયા પ્રાણ. ત. ૭
 દહ વખત છે હાથમાં, કર સુખ સુકૃત કામઃ
 પરમારથ પ્રીતે કરી, કરો અમર નિજ નામ. ત. ૮
 અવ નાટકના અવનમાં, અજળ્યા વિધરિધ વેધઃ
 સથ રંક અમ પશુ જન્યો, લલો ન તત્વ પ્રવેશ. ત. ૯
 અતમ અર્પો નિર્મજો, પ્રભુ ચરણે ચિત સાયઃ
 તાપ મટે છન અપથી, સુકલ મહોદય કાય. ત. ૧૦

કુનાં કુનિયાં. રામ આશાઓની.

કામ છે દુષ્ટ વિહારી-એ રામ.

દોષત કુનિયા દારી, જનું છપ દોષત કુનિયા દારી.
 જનમ્યું તેલ જવાનું નહી, ઝાછ રજું નહીં જારી;
 પગની ખખર નહીં પ્રાણીને, કાગળ જમ સાંસા'ડી જનું.
 પાંડવ કૌરવ રામ મળનન, કસ મયા મોસારી;
 રાવણ ચોકો રજુમાં કાપો, કાપી કાટ પમારી જ.
 સત્યવાદી હરિમંદ્ર મયા, વળા દાકમ ને અધિકારી;
 વીર મયાને ધીર મયા, વળા અમાર મયા નિરમારી જ.
 મહા મહા ચોકા મત પામ્યા, રજુમાં જસ વિતારી;
 ચક્રવર્તિ નિજ વેળવ મૂકી, આત્મા એકગદારી જ.
 માત પિતા સુત નૌતમ નારી, પ્રોત પલકમાં વિચારી;
 પાપ પુન્યનો પલ્લો માંધી, જાવ ખલક જે વિચારી જ.
 પાપ પ્રયોગે પુછ વમારી, આપક કરી રખવારી;
 કાડી એક ન સાથે આવે, માલીક એર ચનારી જ.
 અંત સમે સૌ વેળવ ફાગડ, સત્ય ધર્મ મુખકારી;
 સાંકળમંદ સદા પ્રભુ ખાને, દુર્મતિ દૂર ચનારી જ.

હારે મારે ઠામ પર્મના સાપ્રવચનીય દેશ જો. એ દેશી.

હારે મારે બાપજી મંદન મનિજિન મહાગાજને;

મુજ મન મધુકર ગુજ પદ્મકલમાં વરપોરે શો;

હારે મારે મુખડું પરજ સસિસમ મોળાકારને,

ચકોર ચનુરપરે ચિતડું પારથી ઉજરપોરેશો. ૧

હારે મારે નીલવરજ તન માન પનાપન દેવને,

મુજ મનડું વનમોરપરે નાચે પાણુરેશો;

હારે મારે મ્હેર કરી વરસાપો સમકિત રહિ જો,

દર ધમે જિમ ત્રિવિધી રિસહાદક પાણુરેશો. ૨

હારે મારે મનમોહન તું માનમરોવર જેમને,

સાંત મુધારસ મ્હેર લીસે મન હંસમેરેશો;

હારે મારે ગુજ મુજ મુહતા આદારતજો અભિલાપને,

દગમેરે વિપરીતપણાને આમમેરેશો. ૩

હારે મારે આનંદકારી નંદનપન જિનદાજને,

ગુજ નંદને આનંદ કરને તાતથરેશો;

હારે મારે ગુજ ઉભંજે વસી પામ્યા વિશ્રામ જો,

ગુજ યાજીને અવર ન પ્યારું નાજીથરેશો. ૪

હારે મારે મુજ્જ મન માની હવેં દેહાંજી અવ વેન,
 જિમ વળંગા તપન કરને કરજ્યાપંજ હારેસો,
 હારે મારે રથમાં રત્નતંત્ર વુજ્જ મતિ વુજ્જ આપ્યાનમિ,
 રત્નવિજય કહે સાદિય મુજ્જમતિ મુજ્જ હારેસો. ૫

હોારો.

સામરો સુખકાષ, પ્રજુદી હન વજ્જાંવિ વાષ(સામરો)
 આ અષસેન વાગાનંદનહી, દીર્ઘાં વિજુવન વાષ:
 સમેન સીખર મીરી મંડન પ્રજુદો દેખી હરસ હરસાષ:
 હરપ મેરો અતિ હલસાષ. (સામરો) ૧

આજ હમારે સુરતર પ્રમટે, આજ મારે આનંદ વધાષ,
 તીન જુવનકોમે' નાચક નીરખ્યો. પ્રમટી પુર્વ પુન્નાષ:
 સરજ મેરો જન્મ કલાષ, (સામરો) ૨

પ્રજુદે હરસ સરસ ખીન પાપે, અવોઅવ અદકપોપે' વાષ:
 અખ તોરે ચરણ સરણ મીત ચાહન, વાગકહે મુજ્જમાષ:
 પ્રજુદસે હમ હમાષ. (સામરો) ૩

નીરખ નીરખ છત્ર રાજદી છત્રાણાં, મોદ મયા પ્રજા

મોરારે. નીરખ.

નીર નીર નેન કમલ પાંખડીયાં, મદ ખદન મુખ

નોરારે. નીરખ.

સજલ જલધિ ગંભીરે પ્રવલ આહલીયાં, મન મોદન

દિલ્લમોરારે. નીરખ.

નેરી મુરત સમર્પે રહેતા, દરિદર કરતન દોરારે.

નીરખ.

તરખ તારખ પ્રજા તિરદ તિહારો, અરજ અરજ

દિલ્લખારારે. નીરખ.

શુ ખર્ચાં છનેચ દિનેચ શીયાણે, ધનમુનિ રહેખવંદ

ખરારે. નીરખ.

સાહુરો.

અંકેકું કમલુ બરે, સેતરૂંબ સામુ ગેઠઃ
 રિખવ કહે બવકોડનાં, હર્મ ખપારે તેઠ. ૧
 સેતરૂંબ સમેા તીરથ નદી, રીખવ સમેા નદી દેવઃ
 ગ્રાવમ સરખા મુઠ નદી, વળી પળી વંદુ તેઠ. ૨
 સિદ્ધાચળ સમર સદા, સોરઠ દેસ મોઝારઃ
 મનુષ્ય જનમ પામી હરી, વંદુ પાર દગ્ગર. ૩
 સોરઠ દેસમાં સંચર્યાં, ન મદયો મદ મિરનારઃ
 સેતરૂંબ નદી નાદયો નદી, એનો અણે મયો અવતાર. ૪
 સેતરૂંબ નદીમાં નાકીને, મુખ જાપી મુખસેલઃ
 દેવ જુગાદી પુજીએ, આણી મન સંતોષ. ૫
 જનમાં તીરથ દોવડા, સેતરૂંબ તીરનારઃ
 એક પડ રિખવ સમેાસર્પાં, એક પડ નેમકુમાર. ૬
 સિદ્ધાચળ સિદ્ધિ વર્ષા, મહી મુનિર્ધોમ અનંતઃ
 આણે અનંતા સીપસે, પુત્રે બરી બનવંત. ૭
 સેતરૂંબ મિરિ મંડ્યો, બાર દેસિનો નંદઃ
 જુમયા પરમ નિવારકો, નમેા મુગાદિ છબુદ. ૮

રેતમળ.

તીમલાચલ તીમલા પ્રાણી, ચીતળ તર જાયા દરાણી;
રસ વેપક કંચન ખાણી, હરે ઈંદ્ર સુજો ઉદાણી
સ્નેહીશંત.

ચક્રદ ખેતમાં તીરથ નહીં એવો, સ્નેહીશંત એચીરી સંવો
જહરી પાણી ઉલસીએ, હા આમ મયા હસીએ;
મોહમલના આમા ખસીએ, વિમલાચલ વેચે વધીએ.
સ. ચ.

અન્ય ચાનક કરમ જે હરીએ, તે કિમ મેરી દેહ
હરીએ;
પાછળ પરદાશળા હરીએ, બવબળથી દેશ તરીએ.
સ. ચ.

સીવ મદીર ચક્રા મને, સો પાનની પાંતી ખીસાએ;
ચક્રા સમ હીસી જાએ; દુરમરીયાં બચ્ચયા જાએ.
સ. ચ.

જાંઘણ પશુકા કેડ શંતા, આદેસર પ્યાન પરંતા;
કરમાલમ જાવ બર્જતા, સીદાચલ સીધ બર્જતા.
સ. ચ.

ખઠભાસી ધ્યાન ખસાવે, શુભ રાખન રાખ તે પાવે;
 જહિરંતર સતર હસાવે, શેનરૂને નામ ખસાવે સ. ચ.
 પ્રાણી ધ્યાને બળે ગીરી જાઓ, તીરથંકર નામ
 નહિ ઠાઓ:

મેઠરાખને ધ્યાને તમાચા, યુગતીર તીમલગીરી સાચો;
 રોડી સંત એ ગીરી સેવે. અહીં.

(એ ઉચેને અલખેલોરે કામળમારો મનુષ્ય. એટલે.)

સિદ્ધમળ સિખરે દીપોરે આદીશર અલખેલો છે.
 જાણે હર્ષન અમૃત પીવોરે, આદીશર અલખેલો છે.
 સીવ સોમજ સ્નાની મ્હારોરે, આ તેર મોડી મુની
 પરિચરોરે આ. સિ. ૧

હરે સિવસુંદરીનું આધુરે, આ. નાસકથ લાખ એક-
 પુરિ; આ. વસુદેવની નારી પ્રસિદ્ધિરે; આ. પાંચીસ
 હજારે તે સિદ્ધિરે આ. સિ. ૨

લખ જાવનને એક મોડિરે, આ. પંચાવન સહજને
 બેડિરે; આ. સાતસે સીતોતર સાધુરે. આ. પ્રજા
 કાંતી ચોખાસુ મીધુરે આ. સિ. ૩

તવ એ વરીયા સિવનારીરે, આ. યાદ સહજ મુનિ
 દમી તારીરે; આ. પ્રધુમ્ન પ્રીયા અમંતીરે, આ.
 દેવ્યાલીસરી વેદરતીરે આ. સિ. ૪

શાવન્ધા પુત્ર દત્તરે, આ. શુદ્ધ પરિવાજક એ પારેરે;
 આ. શૈલંમયજ સત્ત્વ વિષ્ણુનેરે. આ. શુભદ્રમુનિ
 સત્ત્વ સાતેરે. આ. સિ. ૫

અવ નરીયા નિજે અવતારજીરે, આ. મનમંદ્ર મહો-
 દય કારજીરે, આ. સુરકાંત અમળ અભિનંદરે, આ.
 શુભતિ બેણ અપકંદોરે. આ. સિ. ૬

પ્રકાં મોક્ષ મયા કેષ કાતીરે, આ. અમને પશુ આશા
 મોતીરે, આ. સરધા સંવત્રે બરીયોરે, આ. મે મેટી
 હસીયો તરીયોરે. આ. સિ. ૭

સરધાવિષ્ણુ પ્રજા પ્રકાં આંવેરે, આ. લઘુ જનમં
 કિમતે નાવેરે; આ. નિજે લાય કરે પ્રજા જાવેરે;
 આ. શુભવીરને લખે બહાવોરે. આ. સિ. ૮

તોરણ આઠ ઠમું મળેરે—એ દેસી.

બસતને પાટે શુભવીરે, સિદ્ધિ વધાં ધણે હામ સહુણ,
 અસખ્યાતા તિહાં લગેરે, કુખ્યા અછત છનસાય સહુણ
 નેમ નેમ એ ગિરિ બેઠીવેરે, તેમ તેમ વાપ વચાય. સ. ૧
 અછત છનેસ્વર સાદિબેરે, જોખાસુ સ્ત્રી અપસાર
 સામરમુનિ એક કોડીસુરે, તોડયા કર્મના પાસ. સ.
 પાંચ કોડિ મુનીરાજ સુરે, બસત લગા શીવજાસક.
 આદીસ્વર ઉપકાસ્વીરે, સત્તર કોડી સાય, સ.
 અછતસેન સિદ્ધામળેરે, ઝામ્બો શીવ વડુ હાથ. સ. ૪
 અછતનાથ મુનિ ચેતનીરે, પુનમે દસ લગ્નર. સ.
 અદિત્યવસા મુક્તિ વધારે, એક સાખ અણુમાર. સ. ૫
 અજસામર ખેમા કરે, અમરકેત મુણકંદ. સ.
 સહસ્રપત શીવે કરે, કર્મકાવ તમોકંદ. સ. ૬
 સાખ્ય સળેસ્વર એ ગિરિ, નામ કે મંમજ રૂપ. સ.
 ગિરિવર રત્નપ્ર મંજવીરે, શીલ નખાવે શુભ. સ. ૭
 દેવ જુગાદી પુજારીરે, કર્મ હોવે અઠ્ઠુર. સ.
 શી શુભવીરને સાદિબેરે, સહેબે હાથ લગુર. સ. ૮

વેલગન ૪.

વિમળાચળ વેગે વધાવે. એ દેહી.

મહામાલી પાસણું આવે, કરી વિનવી નિજ ઘેર આવે,
પ્રીયા પુત્રને ચાલ જણાવેરે, પડકુળ જરી પ્રજાવેરે.
મહાવીર પ્રજા ઘેર આવે, છત્રજી સોભાવના આવેરે.

મહા. ૧

જાણી સેરીએ જળ કાંટાવે, જાણ કેલકી દુલ્લ મીઠાવે
નીજ ઘેર તોરજી વધાવે, મેઘ મીઠાઈ જાળ જણાવેરે.

મહા. ૨

જ્વલિતને ઘાનજ દીગે, દેવો ને દેખી રીગે;
જ્વાળાથી સેમ દહિગે, સીંગે ઘણક જાણ ચીગેરે.

મહા.

તે છનવર સનધુખ જાણું, મુજ મહારીએ પપરાણું;
જાણું જાણી જાણી કરણું જુમતે છન મુજ રમાણુંરે.

મહા. ૪

જાણે પ્રજાને વેળાવા જાણું, કરગેડી સાથા સહીશું;
જાણે વંદીને પાનન વાણું, વીરવી જાણી રમે વહિરુરે.

મહા. ૫

હયા દાન શ્રમા શીલ પરસ્તુ, ઉપદેશ સંજનને કરસ્તુ;
સત્યદાન હયા અનુસરસ્તુ, અનુકંપા લક્ષણ વરસ્તુરે.

મઘા. ૧

એમ નિરજ્ય સેઠ વડતાં, પરિણામની પારે ચડતાં,
આવકની સીમે ઠરતાં, દેવ દુહાની નાદ સુણતાંરે.મ.૭
હરી આયુ પુરજ્ય ગુણ આવે, સુરલોકઅમ્યુતે ભવે;
સાતા વેદની સુખ પાવે, ગુણ વીર વચન રહ આવેરે

મઘા. ૮

(સુજ્ય એવાલક્ષ્મી ગોરસદાં વાળીરે ઉભી રહેને. જોડેશી.)
હો સાહેબજી પરમાત્મ પુન્યાનું રજ ગુણ આપો;
હો સાહેબજી લાખેશી પુણ્યને સે રજ નાપો. એ
અંકલક્ષ્મી.

ઉત્તમ ઉત્તમ રજ હું લાવું, અરિહાની આમળ મુકારું;
આમળવિધિપુણ વિસ્થાવું, ઉભોરહીને આવનાભાવું-હો.
જિનવર જિન આમળ જોડારે, સેવતાં ન પડે ભવકુષે;
આસપન રજ તેહન્યા હીએ, આ ભવ માંડી સુ-
ખીમાં ચાડે. હો.

પરભવ સુરભોડે ને જાવે, ઉદારીક અપહર સુખ પાવે;
તિકાં પશુ જિનપુજા વિરચાવે, વ્રતમ કુમમાં જા
ઉપજાવે. હો.

તિકાં રાજ્યરિધ પરિકર રંગે, આગમ સુજ્ઞતાં સહ-
ગ્ર સંગે:

આગમ સું રામ વળા ધરતાં જિન આગમ છન
પુજા કરતાં. હો.

સિકાંત લખારીને પુજે, તવ કર્મ સહજા હરે પુજે
લહો કેવળ ચરણે ધરમ પામી, સુખ ચીર નજી જે
વિશ્રામી. હો.

વંદાવનના શીવકા—જે દેશી.

જે રત જમમાં દીવો મેરે પ્યારે, જે રત જમમાં દીવો.
પરમાતમ પુછને વિધિસું, મુર આગમ વત લીજે;
અતિચાર પશુ હર કરીને પરદાસ હર કીજે. મેરે પ્યારે.
નિજ નારી સતોષી આવક, અણુમત મોયું જાગે;
દેવ તિવંચ નરનારી નજરે, રૂપ રંગ નવિ પ્યારે. મેરે.
રતને પીઠા કામની કીઠા, દુરમંદા જે બાળા
નાસાવીણ નારી પશુ સંગે, પંચાસકમાં યજા. મેરે. ૨

સીધા નારી બાળ કુમારી, વેશ્યા પણ પરબાસ;
 રમે સતી દુરબળ બતી, નરબાણ એ કાંતિ મેર. ૩
 પરનારી હેતે આવકને; નવ વાક્યો નિરખારી;
 નાસવણુ ચેદ્ય માહાસને, કન્યાદાન નિવારી મેર. ૪
 બસતસવને સભ્ય બસવી, રામ રજા વનવાસે;
 ખર દુષણુ નારી ન રસીકારી, રેખા ન પડ્યા પાસે.
 મેર. ૫

હા સીધ સવણુ રજામાં રોળ્યો, સીતા સતીમાં મોલી;
 સરવ થાકીને બહાવત પાળે, નાવે દાન હેમ કાઢી.
 મેર. ૬

વહતરથીની વેદના માટે, તત બામે તે પેસે;
 વીસ્તીને પ્રણામ કરીને, ઉદસબામાં બેસે. મેર. ૭
 મહિસ માંસથી વેડ પ્રસાદો, પાપ મણું પરદાસ;
 વીસ કન્યા રંદાપણુ અંધા, મતબંજક અવતાર.
 મેર. ૮

મત સંજ્ઞાને પાપ પખાળે, સુરત વહીત સાધે;
 કલપત્ત રાજદાવક એ મત, બળબળ કીરતી વાધે.
 મેર. ૯

સમે અત્રે નત્રીસ કીધમ, સાંજવંતી વલ પાગી;
નાથ નિહાળી ચરણે આન્યો, નેહનજર તુલ ભળી.
મેર. ૧૦

હાથી મુઠસી ઠાવો નીકસે, ઠીડી કુંડલ સવુ ખાવે;
શામુભવીર છનેપર સાહિબ, શાખા અમસીર જાવે.
મેર. ૧૧

ઈલાચી પુત્રની સજ્જવ.

નામ ઇલાચી પુત્ર જાણીએ, પનદાન સીનો પુત્ર;
નટવી રેખીને મોહિઓ, જે રાખે ધરમુત્ર;
કરમ ન મુરેરે પ્રાણીયા, પુરવ નેહ વિહાર;
નીજ કુળ હંડીરે નટ થયો, નાણી સરમ લગ્નર.
કરમ. ૨

મહ પુર આન્યોરે નાથવા, હંચો વાંસ વિશેષ;
તીહાં રામ જોવારે આવીયો, મળીઆ લોક અનેહ.
કરમ. ૩

હોવ પમ પહેરિ પાવડી, વાંસચાપો મજ નેહ;
નીચપાર કપર નાથનો ખેલે નવ નવા ખેલ. કરમ. ૪

ઢોલ જાળવેરે નટવી, ગાવે ધીબર નાદ;
 પાવતલ મુધરાંરે ધમધમે, ગાજે અમર નાદકરમ.૫
 તીકા રાવ ચીતમેરે ચીતવે, મુખધિ નટવીને સાથ;
 જે નટ પડેરે નાચનો, તો નટવી મુજ હાય.

કરમ. ૬

હાન ન આપે ભુપતિ, નટ જાજે નૃપ વાત;
 હું ધન વંધુરે રાવનો, રાવ વંછે મુજ પાત. કરમ.૭
 તવ તિકાં મુનીવર પેખીઓ, ધન ધન સાધુ નિરામ;
 પિઃક પિઃક વિગધારે જીવને જોમ પામ્યોરે વેરામ.

કરમ. ૮

માળ બરી મુદ્દ મોહકે, પદમણી ઉભેલાં ન્યાર;
 લો લો કે જે લેતા નથી, ધન ધન મુનિ અવતાર.
 કરમ. ૯

સંવર ભાવેરે કેવળી, થયો મુનિ કર્મ ખયાય;
 કેવળ મહીમારે સુર કરે, લલિત વીજ્ય મુજુ આય.
 કરમ. ૧૦

અથ સીતાહની સગાય.

જનક સુતા હુ તામ ધરાવું, રામ છે અંતર તમી;
પાલવ અમારો મેલને પાપી, કુળને જાને છે ખાપી;
અડીશો માંને.

માંને માંને માંને અડીશો માંને,
મારો તાલલીયો દુહવાય અડીશો.
મને સંમ કેનો ન સુહાય અડીશો.
મહારૂ મન માંદેથી અડગાય અડીશો. ૧

એ આંકણી.

મેર મહિપર હામ તજેને, પથ્થર પંકજ કિને;
એ જલપિ મર્ચાદા મુકે, પાંમલો અંબર પુમે અર
તો પથ તું સાંભળને સવણ, નિશ્ચય સીત ન ખંડ
પ્રાણ અમારો પરચોદ જાયે. તો પથ સત્ત ન જંડ
અડીશો. ૩

કુણ મણીપરની મણી લેવાને દેરે પાલે હામ;
સતી સંધાયે સ્નેહ કરીને, હઠો કુણ સાધિ હામ.
અડીશો. ૪

પરધરાનો સંગ કરીને આપો કાળુ ઉમરીઓ;
 બહુ તો તું જોને આધોતી સહી ગુજ દહાડો હરીઓ.

અડસો. ૫

જાનઠ સુતા કું જમસકુ જાણે, બામડલ છે બાધ;
 દહરથ નાંદન શીર છે સ્વામી, બામથકુ કરશે બાધ.

અડસો. ૬

કું પચ્છીપાતી પીયુ મુખસાતી, લાથ છે મારે ખતી;
 રહે અલમો ગુજ વચ્છે ન ચણુ. કાં કુચે વાચે છે
 મતી. અડસો. ૭

ઉદય સ્તન કહે ધન્ય એ અનખા, સીતા જોહેનું નામ;
 સતીયો માંહે સિરોમણી કહીએ નીલ નીલ દોળે
 પ્રજ્ઞામ. અડસો. ૮

ઠાયા અને છવને સંવાદ.

ચંતેતો ચંતવું તનેરે, પામર પ્રાણી-એ સમ.

ઠાયા છવને હહેછેરે એ પ્રાણુપતી;

લાડ તો બદ્ધબ્યાં સારાં, હડી ન ક્યાં ફાંકારા;

આજ તો રીસાણા પાસરે. એ પ્રાણુપતી. ૧

બેળા બેસીને જમાડી, બામ બમીયા ને વાડી;

ફરચી બેસાડી ગાડી. એ પ્રાણુપતી. ૨

આપર દુમેજ યોગી, હસર હમુંબા યોગી;

રમ્યા રંમ રમ રોળી. એ પ્રાણુપતી. ૩

સજ્જમાર તો સુજરી, આજુપણેને પેંસરી;

બોજ મુજને કરાવીરે. એ પ્રાણુપતી. ૪

ચેજતો હસીને રહેતા, પાણી સાટે દૂધ દેતા;

આજ માન ખારિ બેઠારે. એ પ્રાણુપતી. ૫

સુજનની એવી રીતિ, જેની સામે કરે પ્રીતી;

વમડે ન મૂકે ચેતીરે. એ પ્રાણુપતી. ૬

હરખું હું ઠાયાવાલા, મુજને ન મુઝે વઢાલા;

સાથે સુખોને હેમખાનારે. એ પ્રાણુપતી. ૭

સમ ઉપરનું પદ બીજું.

- ૭૫ કાયાને મુખ્યવેરે, ઓ કાયા ભોળી;
 કાયા તું કામચુકારી, પાસમાં પડ્યો કું તારી;
 પ્રભુને ચૂક્યા વિસારીરે. ઓ કાયા ભોળી. ૧
- તારી સાથે પ્રીતિ કરી, જરી ન બેઠો, કું કરી;
 પાપની મેં પોઠ બરીરે. ઓ કાયા ભોળી. ૨
- પશ્ચીમર સમજાવી, હીલી ન સાન આવી;
 મુજને ટીંકા કુમાવીરે. ઓ કાયા ભોળી. ૩
- નીતિનો પ્રચાહ તોડ્યો, અનીતિનો પંથ જોડ્યો;
 સજ્જનનો સંગ જોડ્યોરે. ઓ કાયા ભોળી. ૪
- સદ્ગુણને નિવાર્યા, દુર્ગુણને વધાર્યા;
 કથન ન કાન પાપારે. ઓ કાયા ભોળી. ૫
- આતમા કું ચિદાનંદી, કાયા તું ટીસે છે મંદી;
 તારી સંગ રહ્યો મંડીરે. ઓ કાયા ભોળી. ૬
- સોખ્તો અસર આને, લસકુનો સંગ ચાવે;
 કસુરિ મુર્ખ બનેરે. ઓ કાયા ભોળી. ૭
- બચડ્યો કું તારી સંગે, રમ્યો પર સમા રંગે;
 કુર્મ કુલ કીધાં બંજેરે. ઓ કાયા ભોળી. ૮

પારહી માપજી રાખી, આગ ઝોર સીર નાંખી;
 જુડી મેતો પુરી સાખારે. ઓ કાયા બોળી ૯
 પ્રાણપાંજરામાં પ્યારી, રજો છું કરાર પારી;
 કાયા નાંવે કાંઈ જ્ઞારીરે. ઓ કાયા બોળી. ૧૦
 મારો હોડો હોડો કાયા, કારખી લમાડો માયા;
 તારાથી બોળા હમાયારે. ઓ કાયા બોળી. ૧૧
 કાયાની માયાને હોડી, ચુકરાજ મયા હોડી;
 પ્રાણ પાંજરાને ચોડીરે ઓ કાયા બોળી. ૧૨
 અનીતિના કામ તજ્જે, નિંદા તથ પ્રભુ બજ્જે;
 સાંકળાની સીપ મજ્જે. ઓ કાયા બોળી. ૧૩

શ્રી મહિનાથનું સ્તવન.

માતા માર દેવાના નંદ, દેખી તાહરી-એ સમ.
 માતા પ્રભાવતીના નંદ, મહિનાથ મહારાજ.
 બોલણી બહે નિરાળેછ; બહે નિરાળે,
 બહે નિરાળે, બહે નિરાળેછ. મહિનાથ. ૨૬
 ઓમજીએ શીલના વેશામે,
 પુનમદીન હોયોત, કેવળ પરેલના મેતરમાંથી,
 પ્રમરી અમલી બોયોત.

કહવાય ને ભોવણી વચ્ચે, થયો વાદ ને હાથ,
એક કહે પ્રભુને લેઈ જઈએ,
બીજા કહે અમ મામ.

માતા. ૨

દહ કહે કહવાદ કરો નહિં, પ્રભુપદ ત્યાં જાય;
વમર બગદને માટે સ્થાપ્યા.

પણ ત્યાં અચીજ થાય.

માતા. ૩

કહવાય બધી કર્યો ઉટડો, વચ્ચે ભોવણી આવ,
વમર બગદીએએ માંડુ ગામું.

જૂવો દેવ પરતાપ.

માતા. ૪

અમથાપટેલને ઘેર જાવી, પધરાબ્યા પ્રભુ ત્યામ,
મહિનાય ને કાઠિસ્સગીયા, બે

સ્થાપ્યા ભોવણી મામ.

માતા. ૫

મામ નમરપુર દેઠ વિદેસે, વસ્યો પ્રભુપ્રભાવ,

સંધ થણા જનતાએઆવે, સહજ રહેસાવ માતા. ૬

વર્ણ અસારે પ્રભુને માને, કૃષ્ણ આઠ બરપુર

અમત્કારેબીને દુનીયાં, આવે પ્રભુ કપુર. માતા. ૭

ભુવનવેશ્વરિન સશિવર્ષે, માહાગુર દશમથીકાર,

નવિન કૈવયાં પ્રભુ નિરાબ્યા,

કર્યો જય જયકાર.

માતા. ૮

નશિની કુલ્ય વેગ્ગાન બનાવ્યું, મનહર ચેતવિશાળ,
 મહિમય સ્તંભની રચના કીધી,
 સિખરબંધ ઉજ્જમાળ. માતા. ૯

સિખરપતાકા પ્રમુદિતરરકે, નભચા કરે વિવાહ,
 શુભાંગે હુ ગિતમદિર ચી,
 ઉતરો તારો તાહ. માતા. ૧૦

હનિયુમમાંએ સાચો આજ્ઞ, કિનદુઃખભંજન દેવ,
 પરમાપૂરેચિંતાચૂરે, પ્રમટયા પ્રભુસ્વમેવ, માતા. ૧૧
 વર્ષે વર્ષે વરસમાંહીન. મેદનિ બાદિ' બસાય,
 શો બમુબાહ તનુજ તરકી,
 સ્વામિવત્સલ શાય. માતા. ૧૨

ધ્યાન પ્રભુનું જે જન પરશે, તરશે તે સંસાર.
 બાપિ બાપિ જશે વૃષાધિ,
 જશે સમાધિ સાર. માતા. ૧૩

કુચ્છ ખંડ બહિ સસિ વર્ષે, આપ હસમ રવિવાર,
 વર્ષમાંહીન સાંકળચરે, માયો જમણધાર. માતા. ૧૪

અથ શ્રી સ્યુલિખદ્રજીની સહાય.

શ્રી યુલિખદ્ર મુનીમજી નહે સિરહર ને, ચો
મઃમું આખ્યા કોસ્માઆમાર ને; ચિત્તામજી સાળાએ
તપ જપ આદર્શો ને. ૧

મુ.—આદરિયાં વન આખ્યા છે અમ મેહ
ને, સુંદર સુંદર ચંપક વરણી દેહ ને; અમ તુમ
સરિખો મેળો આ સંસારમાં ને. ૨

મુ.—સંસારે મેં નેયું સહજ સ્વરૂપ ને, દર-
પણની જાયામાં નેયું રૂપ ને, સુખનાની મુખલડી
જુખ આમે નહીં ને. ૩

મુ.—ના કહેશો તો નાટક કરસું આજ ને,
ખાર વરસની માયા છે મુનિસાજ ને, તે જોડી રૂપ
જાડું હું આસા બરી ને. ૪

મુ.—આસા બરિઓ ચેતન કાજ અનાદી ને,
અખીયો અવમાં લીજી થયો પરમાદી ને; ના જાણી
મેં તપની કરણી જોયની ને. ૫

મુ.—જોશી તો જામદમાં વાસો વસિયા ને,
વેસ્થાને મંદિરીયે જોજન રસિયા ને, તુમને દીધ
જોવા સંવધ સાધતા ને. ૬

મુ.—સાધનું સંયમ હજીરોય વિચારી જો, રૂમાપુત્ર થયા નાણી પ્રચારી જો; પાણી માંદે પંજર ડાકે જાણિયે જો. ૭

મુ.—જાણી એતો સપાળી તુમારી વાત જો, મે-યા મીઠા રસવંતા નવું જાતજો; અખર બુલ્લુ નીત નીત નવજાં સાવતા જો. ૮

મુ.—સાવતાનો રેલી આદરમાન જો, કાયા જાણું સંખ્યા રંગ સમાન જો; કાલી તે શું કરી એવી પ્રીતડી જો. ૯

મુ.—પ્રીતજડી કરતા તે રંગખર સેજ જો, ર-મતા તે રેખાડતા પણું દેત જો; રીઆણી મનાવી મુજને સાંખરે જો. ૧૦

મુ.—સાંખરેતો મુનિવર મનકું વાળે જો, હાં-ક્રમે જાગિ ક્યાક્યા પરજાળે જો, સંયમ માંદે એકે દુલ્લુ મોટું જો. ૧૧

મુ.—મોટું આન્યું સબ નહું તેડુંજો, જા-તાં ન વહે કાંઈ તુમારું મનકું જો, મેતો તુમને કાલ કરીને મોઢાયા જો. ૧૨

મુ.—મેઠાકલિયા તો મારમ મોંકિ મળ્યાયાને,
સંબુતિ આચારજી યાને બળ્યાયા ને; સંવમ દીપું
સમકિત તેજે સીમવ્યું ને. ૧૩

મુ.—સિખવ્યું તો ઠહી દેખાડે અમને ને,
ધર્મ ઠસાં પુણ્ય વડે તમને ને; સમતાને મેર
આપી વેશ્યા એમ વડે ને. ૧૪

મુ.—વડે મુનિવર સંકાનો પરિહાર ને સમ-
કિત મુને આવકનાં વત આર ને, પ્રાણાનિ પાત્ક-
દિક સ્યુલયા ઉચ્ચરે ને. ૧૫

મુ.—ઉચ્ચરે તો વીલું છે આમામું ને, આ-
જા લેઈને આજા મુઝની પાસે ને, મુલનાજી ઠહે-
વાજા નાદ પુરતી ને. ૧૬

મુ.—પુરતી લઈને તારાં પ્રાણી લોક ને, ઉ-
ચ્ચર પ્યાને તેહ મયા દેવલોક ને; અપમ ઠહે
નિત્ય તેહને ઠીએ વદના ને. ૧૭

અથ શ્રીવીરવજ્રચક્રકૃત મહાવારુણામીના
સત્ત્વવીરો ભવન્તુ કલ્પન પ્રાર્થનાઃ

દોહા

શ્રી સુખ વિજય સુમુકનમી, નમી પદ્માવતિ માયઃ
ભવ સત્તાવીરો વરધનું, સુકૃતા સમકિત માય. ૧
સમકિત પામે જીવને, ભવ મહુતીરે મહુતપઃ
તે વશી સંસારે ભમે, તે પશુ મુખે અપ. ૨
વીર બિભેશ્વર સાહેબો, બમીયો કાલ અનંતઃ
પશુ સમકિત જામ્યા પછી, અતિ થયો અરિકંત. ૩

કાલ પહેલી.

કપૂર હોયે અતિ બિજલોરે. એ દેશી.

પહેલે ભવે એક મામનોરે, સવ નામે નવસારઃ
કાલ લેવા અટવી મયોરે, બોજન વેલા ચાવરે, પ્રાણી.
શરિરે સમકિત રંગ, બિજ પામીને સુખ અનંતરે.

પ્રાણી. શરિરે. ૧

એ આંકળી.

મનચિતિ મહિમા નીલોરે, આરે તપસી કાલઃ
કાલ કાલ બોજન કરી, તે વચ્ચિત કાલ હોયરે. પ્રા. ૨

મારમ દેખી મુનિવરારે, નરે દેહ ભિખ્યોમ;
પૂજે કેમ બરકો છકારે, મુનિ કહે સાથ વિષોમરે.

પ્રાણી. ૩

હરખ બરે તેડી મયોરે, પડિલાળ્યા મુનિરાજ:
બોજન કરી કહે ચાલીયરે, સાથ બેઠા કહી આજરે.

પ્રાણી. ૪

પમ પડીયે બેઠા કપારે, કહે મુનિ દ્રવ્ય એ માર્ગ:
સંસારે જુલા બમોરે, જાવ મારમ અપવર્ગરે. પ્રા. ૫

દેવ ગુરુ જોલખાવીયારે, દીવો વિધિ નવકાર:
પશ્ચિમ માહાવિદેકમારે, પામ્યા સમકિત સારરે. પ્રા. ૬

શુભ પ્યાને મરી સુર કુજોરે, પહેલા સર્મ મબર:
પાપોપમ આયુચરીરે, બરત પેર અવતારરે. પ્રા. ૭

નામે મરીયા ચોવનેરે, સંપમ લીયે પ્રભુ પાસ;
દુષ્ટર અરણ્ય થકી યયોરે, બીડડીક શુભ વાસરે. પ્રા. ૮

શ્રીમદ્ બીજી.

વિવાહવાની દેસી.

નવો વેસ રચે તેણી વેળા, વિચરે આદેસર બેઠા;
જાણ થોડે સ્નાન વિશેષ, પમ પાવડી બમવે વેળા. ૧

૫૨ શીઠ સાકડી મદોરી, સિર મુંડણને ૫૨ ચોરી;
 વણી છત્ર વણેપન આંગે, ધૂળથી મત ધરતો રંગે. ૨
 સોનાની જનોઈ રાખે, સફૂને મુનિ મારમ આખે;
 સમોસરણે પૂછે નરેસ, કોઈ આખે કોસે જિનેસ. ૩
 ૧૪૫૦ જાપે બરતને તામ, ગુજ પુત્ર મરીચી નામ;
 વીર નામે ચમૈજિન હેમા, આ બરતે વાસુદેવ પહેલા. ૪
 ચક્રવર્તિ વિરેકે' થાસે, સુણી આઘ્યા બરત સિદ્ધાસે;
 મરીચીને પ્રદક્ષિણા રેતા, નખી વંદીને એમ કહેતા. ૫
 તમે પુન્યાઈ વંત મવાસો, હરિ ચહી ચરમ જિનથાસો;
 નવિ વંદ' ત્રિહંડીક વેસ, નમું બહિતપે વીર જિનેસ. ૬
 એમ સ્તવના કરી ધેર બને, મરિચિ મન હાર' ન માવે;
 મહારે ત્રણ પદવીની જાપ, દાદા જિન ચહી જાપ. ૭
 આંગે વાસુદેવ પુર ચક્રસું, કલ સિંચમ મહાર' કહીસું;
 નામે કલમક સું બરાણો, નીચ મોગ તિહાં ન' થાણો. ૮
 એક દિન તનુરોએ બાપે, કોઈ સાધુ પાણી ન આપે;
 ભારે વંછે ચેલો એક, તવ મલિઓ કપિષ્ઠ અપિરેક. ૯
 દેવના સુણી ઠીણ વાસે, કહે મરીચિ લીઓ મુનિ પાંસે
 રાજપુત કહે ગુમપાસે, વેસું આંગે ઠીણ સિદ્ધાસે. ૧૦

ગુપ્ત ઇશને પરમનો વેગ, સુધ્ધી મિતે મરીમિ એમ;
 મુજ યોગ્ય મળ્યો એ એમો, મૂલ કડને કડવો વેલો. ૧૧.
 મરીમિ કહે પર્મ ભગવત્, લીધે દીક્ષા પૌવનવવર્ગાં;
 એલો વળને વધ્યો સસાર, એ ત્રીને કહ્યો અવતાર. ૧૨.
 લાખ યોગ્યસી પૂરવ આપ, પાણી પંચમે સર્મ સધાય;
 હસ લામર છવિત ત્યાંકિ, ગમ વીર સદા સુખમાંકિ. ૧૩

હાલ ત્રીજી

ચોપાકની દેશી

પાંચમે બને કાલામની વેમ, વિપચાસક્તિ ખાલાવ્ય વેસ;
 એંથી લાખ પૂરવ અનુસરી. ત્રિદંડીઆને વેલ મરી. ૧
 હાલ બદ્ધ બમીયો સંસાર, યુક્તાપુરી છુો અવતાર;
 બહોંતેર લાખ પૂરવને આપ, વિપ્ર ત્રિદંડીક વેલ પસાવ. ૨
 સોપર્મે મધ્ય સ્થિતિને ચયો, આપમે ચૈત્થનિ વેલ મયો;
 અમિથોતદિવ ત્રિદંડીઓ, પૂર્વ આપુ લખસાઠે મૂળેક.
 મધ્ય સ્થિતિને સુર સર્મ હસાન, હસમે મંદીરપુર દિવ્યાવ્ય
 લાખ કપન પૂરવાપુરી, અમિ મિતિ ત્રિદંડીક મરી. ૪
 ત્રીને સરમ મધ્યાયુ પરી, નારમે ભવ સ્નેહથી પૂરી;
 પૂરવ લાખ મુખાલીક આપ, આરદિવ ત્રિદંડીક લાખ. ૫

તરમે યોધે સર્વે રમી, કલ પલ્લે સંસારે ભમી;
 મળીએ બપરાજનકૃતિભય, યોગીજ્ઞાન પૂરવનેજ્ઞાન.
 યાવર વિદ્ય ત્રિદંડી યવો, પાંચમે સ્વર્ગ મરીને મવો;
 સૌધમે ભવ કાક વરસ સમાપ, સંજ્ઞામર વિશ્વ
 જૂતિ થાવ. ૭

સંજૂતિ મુનિ પાસે જ્ઞાનમાર, દુકર તપ કરીવરસ કળ્પર;
 માસ ખમણ પાસણ પરી કયા, મયુરામાં યોગીયેમયા.
 માયે કળ્યા મુનિ શક્તિયા ધર્યા, વેદાખ નંદી પિત-
 રીયા કર્યા;
 યો મુંએ મુનિ મર્વે કરી, મળણ બિજાણા ધરતી પરી.
 તપ નક્ષત્રી દોળે નલ પણી, કરી નીચાણ મુનિ
 જ્ઞાનસાધી;
 સત્તરમે મહા શુકે સુરા, મીયુભવીર સત્તર સામર.
 ૧૦

કાલ મેળી.

નદી ગુમવાડે તીર બે દોષ રજીવ્યાં એ દેલી.
 જાલરમે બને જ્ઞાત, સુપમ સન્નિત સતી;
 પોતન પુરીયે પ્રજાવતિ, સણી મુગ્ધવતી.

તસ સુત નામે ત્રિપુષ્ટ, વાસુદેવ નીપના:
પાપ પાતું કરી સાતમી, નરકે જિપના. ૧

ગીઠમે બવ થઈ સિંદ, ચોથા નરકે મથા:
તિલાંથી ચરી સંસારે બવ બદુલા મથા:
બાગીઠમે નરબવ લઢી, પુણ્ય દયા વરવા:
ત્રીઠમે રાજ્ય પ્યાની, મુઠીમે સંચર્વા. ૨

રાય ખનંજય ખારણી, રાણીમે જનમિયા:
લાખ ચોસસી પૂરવ આપુ છવિયા:
ગ્રીષ મિત્રનામે, ચકવર્તિ દિક્ષા લઢી:
ઝાડી વરસ ચારિત્ર દિક્ષાપાલિ સઢી. ૩

મહારુકે થઈ દેવ, છણે બરતે ચવી:
છત્રિઠ નમરીમે, જિતલતુ સજવી:
બદામાય લખ પજુ વીઠ, વરસ ચિલી ખરી:
નંદન નામે પુત્રે, દિક્ષા આચરી. ૪

અગ્રીઆર લાખને ચેલી, હબર છણે વલી:
જિપર પીસતાલીઠ, અધિક પજુ દિન રલી:
વીઠ સ્થાનક માસ ખમણે, બવજીવ સાખતાં:
લીર્થકર નામ કર્મ, તિલાં નિમજતા. ૫

ભાખ વરસ દીક્ષા, પર્થામને પાલતા;
 હૃદયીકમે ભવ પ્રાણુન કાપે દેવતા;
 સામર વીસનું જીવિત, સુખભર ભોમરે;
 શીશુભવીર જિનેશર, ભવ મુખજો દવે.

હાલ પાંચમી.

મજસ મારજ આત્મા આકરીરે. એ દેહી.

નવર માહણ્ય હંડમાં વસેરે, મહારિકિ મળબદ્ધ નામ
 દેવાનંદા દિગ્ગ આવિકારે, પેટ લીધા પ્રભુ વિસરામરે;
 પેટલીધા પ્રભુ વિસરામ. ૧

આશી દિવસને આંતરેરે, સુર દરબી મનંદી આય;
 સિદ્ધારથ સગ્ગ પડેરે, ત્રિસલા હંમે છદકાપરે. ત્રિ. ૨

નવમાસાંતર વનમિયારે, દેવદેવિયે આજીવ કીધ;
 ધિરણી વસોદા વોવનેરે, નામે મહાવીર પ્રસિદ્ધરે. ના. ૩

સંસાર લીધા બામરીરે, ત્રીક વર્ગ દીક્ષા લીધ;
 બાર વરસે કુચ્છ કેવલીરે, શિવ વેલુનું નિશાહ શિર

લીધરે. શિવ. ૪

સંધ મુર્ચિધ આપીયેરે, દેવાનંદા મળબદ્ધ નામ;

સંધ્યા રેખા સિવ મોહનારે, અકિત સને અધિકારે.

અકિત. ૫

ચોત્રીસ અતિશય શોભતારે, સાથે અગ્રિય અધ્યુમાર;
છત્રીસ સહસ્ર તે સાધવીરે, બીજો દેવદેવી પરિવારે.

બીજો. ૬

ત્રીસ વર્ષ પાશુ દેવલીરે, આમ નમર તે પાવનશીખ;
બહોનર વરસનું આગિયુરે, દીવાલીયે સિવપદ લીધરે.

દીવાલીયે. ૭

અમર લગ્ન અવમાહનેરે, કામો સાધી અનંતનિવાસ;
મોહરામ મલ્લ મૂલ્યુરે, નન મન સુખ્યે હોય ના-

સરે. તન. ૮

તુમ સુખ એક પ્રદેશનુરે, નવિ માવે ભોલા કાસ;
તો અમને સુખીયા કરારે, અમે ધરીયે તુમ્હારી આ-

કરે. અમે. ૯

અખય ખળનો નાશનોરે, જે રીઝા મુર બિપદેક;
માનમ લાગી સાહેબારે, અછવે મુખનિના વેસરે. નવિ. ૧૦

મોહોટાનો જે આસરારે, તેથી પામીયે લીલ નિવાસ;
દબ્બ બાવ સગુ હથ્થીરિ મુખ વીર સદા સુખ વાસરે.

મુખ. ૧૧

કલિસા.

જોમણીસ એક વરસ છે, પૂર્ણિમા આવજી વરો;
મેં યુધ્ધો લાચક વિચનાચક વર્ષમાન જિતેશ્વરો;
કંવેગ રંગ તરંગ છબે, જસવિજય સુમતા ધરો;
શુભ વિજય પાંડત ચરણ સેવક, વિરવિજયો જય
કરો. ૧૨

અથ શ્રી નેમનાથજીનો નવરસો પ્રારંભ:
હાલ પહેલી.

મરનાની દેશીમાં.

સમુદ્ર વિજય કુલ ચંદ્રો;

જામણીપાછ;

સિવાદેવી માત મલાર;

વર પાતણીઆછ;

એક દિન રમવા નીલવાં. શા.

આવ્યા આયુષસાચા મંદે. ૧.

૧

સારંગ ધનુષ મહાવિનો. શા.

નેજે રાત્રા આગરે ઉદ. ૧.

મહા બિપાડીને ફેરવ્યું. શા.
 મહા લીધી કર માંહે. વ. ૨
 નેમે કાંખ વળાડીએ, શા.
 તેણે ડોલ્યા મલીના મેર; વ.
 સેવનામ તિહાં સલ સમ્યા, શા.
 ખલ બલીયા સાયર સર્વ. વ. ૩
 ગિરિવર કુંક તુરી પડ્યા, શા.
 શર કર કપે સોક; વ.
 કોઇક વેરી બિપનો, શા.
 હમ કરતા ફળ્યુ વિચાર. વ. ૪
 આબ્યા તિહાં બિતાવમા, શા.
 બિહાં છે નેમ કુમાર; વ.
 રૂપચંદ રમે મન્યા, શા.
 તકાઈ ખલ લેવાની ખંત. વા. ૫

સાલ બીછ.

ફળ્યે કર લંબારીપો, હમી બોલોછ;
 તુમ પાલો નેમ કુમાર, અંતર બોલોછ;

કમલ નાલ પેરે વાલીયો, હસી.

લખુ નવિ સાગી વાર; અંત.

નેમે કર જાંનાવીયો, હસી.

ફણે નરા વાલ્યો જાણ. અંત. ૨

દાસે ફણુ દિંચોલીયા, હસી.

તિહાં હરિ મન જાંબો યાપ; અંત.

નારી ને પરજાવીયે, હસી.

તો જલ જોહેં યાપ. અંત. ૩

વિવાદ નેમ મનાવવા, હસી.

સજ્જયાઓ સપલી નાર; અંત.

રખાંદ રંગે મલ્યા, હસી.

નાદાં અનુલી જલ અશિદંત અ ૪

હાલ ત્રીણ.

સપાણે રક્ષમણી,

મેરા નિરધારી;

સલ ભાગા જાનુવતિ નાર,

મુકરપર દુ વારી;

મંદાવતી સિલ્કુમારિમે, મોરા.

ઝોપી મલી જમીણ દગ્ગર. મુકદ. ૧

વિવાહ માનો નેમછ,

દેવર મોરાછ;

મને કરવાના બદ્ધ કોડ,

એ મુજ તોરાછ:

નારી વિનાનો આંગણું, દેવર.

જેમ અણલો પાન. એ મુજ. ૨

નારી જે ધરમાં વસે, દેવર,

તો પામે પરાણો માન; એ મુજ:

નારી વિના નર કાલી નિસા, દેવર.

વલી પાંદા કહેસે લોક. એ મુજ. ૩

છોકર પાદ ન કઠિનિને, દેવર.

તમે મકરો તાણો તાણ; એ મુજ.

રૂપચંદ રમે મસ્તા, દેવર.

કવે કિતર આપે નેમ. એ મુજ. ૪

ઠાણ મોઢી.

નેમ કહે તમે સાંભણે,

મેરી બાબીછ;

એ કિસ્સો કામ વિકાર,

મેં મત પામીછ;

નારી મોઢે જે પડયા, મેરી.

તે રડવડીયા થતિ ચાર: મેં. ૧

સાવણ સરિખો શાલબો, મેરી.

જે લાઝ મને સીધા નાર. મેં.

નારી વિખનીકૂંપલી મેરી.

માયાની મોઢન વેલ મેં. ૨

છપન કાડ બાલવ મિભ્યા, મેરી.

હમ કહે તે વારો વાર મેં.

રૂપબંદ રમે મભ્યા, મેરી.

નેમ નહીં પરજો નિરધાર મેં. ૩

હાલ પાંચમી.

અવસા નોશ ન બોલીયે,

વર રાગ્નજી:

તમે પરજો નેમ કુમાર

મકરો દવાગ્નજી:

એકવીસ તીર્થકર મયા, વર.

તે તો સર્વે પરપ્પા નારિ. મકરો. ૧

નારી ખાખ રતન તણી, વર.

તેનું મૂલ કેણે નવિ ધાવ: મકરો.

નારી માંહેથી નર નીપનાં, વર.

તુમ સરિખા મી અમવાન: મકરો. ૨

નેમ ન બોલે મુખ થઈ વર.

માંડ્યો વિવાનો મંડ્રણ: મકરો.

ભિમસેન પર બેઠડી: વર.

તે નામે રાગ્નુલ નાર, મકરો. ૩

લીધી લમન બિલાવ્યો: વર.

આપ્યાં લીલા મીઠા હાથ, મકરો.

અમલુ લાડુ લાવસી: વર.

વહી સેવક્યો કંસાર, મકરો. ૪

- આઠી જાંબળી પાતલી. વર.
 વલી માંહે પેવરનો આમ, મકરો.
 ખારી પૂરીને દહીયસા; વર.
 વલી ખાળને મમદલા, મકરો. ૫
 લાખણ સાધ રેસની; વર.
 માંહે મોલી ચૂરનો સ્વાદ, મકરો.
 દૂર સંધ્યો કમોલનો; વર.
 માંહે મસરની ઘલ,
 સગલ દીવાળજી. ૬
 ખારેક ખજુરને ટોપસાં, વર.
 વલી ચારોલીને લાખ; સગલ.
 લવિંગ સોપારી એલચી, વર.
 વલી પાનના ખીણં ચાર. સગલ. ૭
 સગલન કુંડળ સંતોષીયા વર.
 જડુ દીધી પેસમણી ચાર; સગલ.
 જન લાઈ ચાદવ ચરવા, વર.
 વલી પાખરીયા કેર્ણજી. સગલ. ૮
 લાખી રથ સજ્જારીઆ, વર.
 વલી કેસરીયા અસવાર; સગલ.

ઉદ્ધ જોવાને આવિયા, વર.
 ઉદ્ધાણી માવે ગીત. સખલ. ૬
 તોરણ આવ્યા નેમણ, વર.
 તેને નિરખે સખલ નાર સખલ.
 રૂપચંદ રમે મલ્યા, વર.
 એ જોવા સરખી જન સખલ. ૧૦

હાલ છડી.

સખી કહે વર સામનો, એ લીસેછ;
 તે નીરખે સખલ નાર હજવડુ લીસેછ;
 કાલા મયવર કાયાયા એ લી.
 વલી મલો મેધ મલાર. હજવડુ. ૧
 કાલી અંજન આંખડી, એ લીસેછ.
 તેનું મૂલ કેલો નવી ચાવ: હજવડુ.
 કાલી કસારી કી, એ લીસેછ.
 કાલા કુચ્છામર કેલ. હજવડુ. ૨
 રૂપચંદ રમે મલ્યા, એ લીસેછ.
 સખી સામનો મલાર. હજવડુ. ૩

અથ શ્રી આરતિ મંત્રની શ્રી ૮

આદીનાથની આરતી.

ને ને આરતી આદિ છનંદ, નામિતથા માર દે-
વીશ્રી નંદ. ને. ને.
પહેલી આરતિ પુણ કીને, નરભવ પામીને સ્થાવે
લીને. ને. ને.
દુસરી આરતી દીન દયાળ, પુણેવા મંડપમાં ભગ
અભયાળ્યા. ને. ને.
ત્રીસરી આરતી ત્રીભોવન દેશ, સુરીનર ઉદ્ધ કરે
તારી સેવા. ને. ને.
ચોથી આરતી ચાંમતી મુરે, મન વંછીન રજ શીવ
મુખ પુરે ને. ને.
પંચમી આરતી પુન્ય ઉપાસે, મુક્તચંદ રીતમ મુક્ત
માસે. ને. ને.

શ્રી ચોવીસ છનની આરતી.

ભવ દેવ ભવ દેવ, ભવ ભવ છન મંદ: (મંત્ર ભ. ૨)
પરમ મહેશ્વર દેશ (૨) અમલ મુખાંદ ભવદેવ. ૧

આદીશર છત્રરાજ, સુનંદા રવામી, (પ્રજ્ઞ સુ. ૨)
અછત અચળ ૫૬ પામ્યા, (૨) સંભવ મુખ્યમામી.

જયદેવ. ૨

અબીનંદન જમવાન સુમતિ જમ માતા: (પ્રજ્ઞ સુ. ૨)
૫૬ મુખ્યર્થ છબુંદા (૨) અબયદાન દાતા. જયદેવ. ૩

ચંદ્ર સુવિધી જમનાથ, સીતળ ઉપમારી: (પ્રજ્ઞ સી. ૨)
શી કેયાંસને વંદુ (૨) દુરિત પટળકારી જયદેવ. ૪

વાસુપુત્ર્ય મહાસજ, વિમળ વિમળ વાણી. (પ્રજ્ઞ વિ. ૨)
અનંત ધર્મ પ્રજ્ઞુછ (૨) વરીયા સીવદાણી. જયદેવ. ૫

સાંતી કુંયુ અરનાથ: મંગળ કર મહી: (પ્રજ્ઞ. મં. ૨)
મુનીશ્વરત નમી નેમ, (૨) કાપો અપચ્છિ. જયદેવ. ૬

પાર્થનાથ મહાવીર, જમ જન સીતકારી (પ્રજ્ઞ. પા. ૨)
સીવ સુખ અમને આપો (૨) જવ ગચ્છિ તારી.

જયદેવ. ૭

માણીક જૈન સમાજ, અવિસ્ત મુખ્યમાવે, (પ્રજ્ઞ. અ. ૨)
૫૬ પકેરક પ્રજ્ઞમી (૨) સર્વકૃત જીજ વાવે.

જયદેવ. ૮

શ્રી આદિ છનની આરતી.

અપમ્ભરા કરતી આરતી છન આમે, હારે છન
 આમેરે છન આમે:
 હારે એનો અવિચળ મુખમાં મામે, હારે નાની
 નંદન પાસ. અ. ૧
 તાયેછ નાટક નાયતી પાપ ભરે, હારે દોષ ચરણે
 જાંઝરે જમરે:
 હારે સોવન મુખરડી પમરે, હારે મેતી દુહડી બાળ.
 અ. ૨
 તાળ મદંબને વાંસળી ડા વિજ્યા હારે રૂપ માવંતી
 સ્વર જીજ્યા,
 હારે મધુર મુસમુર નયણાં, હારે જોતી મુખદુ નિ-
 હાળ. અ. ૩
 પન્થ મરેવા માતને પ્રજા જાયા, હારે નોરી હચન
 વરણી હાથ,
 હારે મેનો પુરુષ પુલ્કે પાયા, હારે દેખ્યા તોરા
 દેહર. અ. ૪
 પ્રાણ છવન પરમેશ્વર પ્રજા પ્યારો, હારે, પ્રજા સેવક
 હું હું તારો:

હારે ભવેભવનં દુઃખદાં વસે, હારે તુમે દીનદયાળ.
જ. ૫

હારે સેવક ભણી આપનો મિત્ર ધરજો, હારે મોરી
આપદ સંપત્તી કરજો;
હારે મુનિ માણેક સુખીઓ કરજો, હારે ભણી
પેતાનો નામ. જ. ૬

શાંતિછાનની આસ્તી.

જન્મ જન્મ આસ્તી શાંતિ તુમારી.
તોરા ચરણ કમળાદી મેં જાઉં નવિહારી. જ. ૧
વિશ્વસેન અમિતજીએ નંદા, શાંતિનાથ મુખ પૂનમ-
ચંદ્ર જ. ૧
આલીસ મનુખ સોવનમય કાયા, મુગધાંજન પ્રભુ
ચરણ સુહાસ. જ. ૩
ચક્રવર્તી પ્રભુ પાંચમા સોદે, સોજ્યા છવનર જન્મ
સદુ મોદે જ. ૪
મંમજ આસ્તી તોરી કીજો, જન્મ જન્મનો જાહે
કીજો. જ. ૫
કરજો સેવક મુખ માપે, સૌ નર નારી અમરવદ
પાવે જ. ૬

(૧૦૫)

શ્રી પાર્શ્વનાથની આરતી.

નમ દેવ નમ દેવ, નમ સિવના આત્મા; (પ્રભુ. નમ. ૨)
ત્રેલોક સુવનના સ્વામી, (૨) વંદુ સ્તીર નામી.

નમદેવ. ૧

અમ્બસેન મુળચંદ, વામાના નમ્યા; (પ્ર. વા. ૨)
નમરી વજ્રારથી સયા, (૨) અદિ સંજ્ઞા પ્રાપ્તા.

નમદેવ. ૨

ત્રેવીસમા પ્રભુ પાર્શ્વ, કર્મ વેરિ વારો; (પ્રભુ. ક. ૨)
અનુકેષાં દીક્ષા સાધી, (૨) નમ સિદ્ધિ તારો.

નમદેવ. ૩

દુઃખ વિહારક દેવ, આર મતિ કાપો; (પ્રભુ. આ. ૨)
અન્નસમર અવીચળ પદ, (૨) કિંકરને આપો.

નમદેવ. ૪

નૈવ સખા લગુ અપદ, વદે છે મુખને (પ્રભુ. વં. ૨)
મણ્ડેક દિગ્વ્ય કહે છે, (૨) સીવ પદ સૌ મુખને.

નમદેવ. ૫

આજ મંગળ ચાર.

ચારો મંગળ ચાર, આજ મહારે ચારો મંગળ ચાર;
દેખ્યો હરસ સરસ છનછોકો, ઠોળા મુંદર સાર.

આજ. ૧

જિનું જિનું જિનું મન મોકન નર્યો, પસી કેસર
પનસાર. આજ. ૨

વિવિધ જાતીકે પુષ્પ મંગાવો, મોપર લાલ મુલાવ.
આજ. ૩

પુષ્પ ઉમેરેને કરો આરતી, મુખ જોશે જયહાર.
આજ. ૪

હવે પરી આદિયર પુણે, ચામુખ પ્રતિમા ચાર.
આજ. ૫

દેશે પરી ભાવ ભાવના ભાવો, નિમ પામે ભવ
પાર. આજ. ૬

સહજચંદ્ર સેવક છનછોકો, આનંદવન ઉપચાર.
આજ. ૭

અથ મંત્રણ કીલો.

દીવોરે દીવો મંગળિક દીવો, આરતી ઉતારીને બદ
 ચિરંજીવો. દી.
 સોદામણું પર પર્વ દીવાળી, અંબર ખેલે અમળા
 બાળી. દી.
 દીપાળ બજેં એજેં દેવ અશુભ્યાળી: બારે બમતે
 વિધન નિવારી. દી.
 દીપાળ બજેં એજેં કળી કાળે, આરતી ઉતારી
 સન્નિધાંરપાળે. દી.
 તમ ધેર મંગળિક અમ ધેર મંગળિક, અતુર્વિધ સંધ
 પર મંગળિક હોળે. દી.

ઓમ્કવ.

ઓમ્કવ રંગ વધામણાં, પ્રભુ પાસને નામે:
 કમ્પાણી ઓમ્કવ કીલો, ચાલે પરીક્ષામે.
 સત વર્ષ આયુ છવીને, અક્ષય મુખ દેવામી:
 તુમ પદ સેવા બક્ષિમાં, નહીં રાખું બામી.
 સાચીરે બક્ષિ સાહેબા, રીઝા એક વેળા.
 મી મુખવિર હોવે સદા, મન વાંછીત મેળા.

[સમાપ્ત]

અમાઉથી અમલ અપનાર આકરનાં નામ.

નં.મ.	નામ
૨૫	નમરસોઃ ચીમનભાઈ લાલભાઈ
૫	સોઃ લાલભાઈ દલપતભાઈ
૫૦	સા. ડોડાલાલ વરજલાલ
૮૦	સા. લખમીચંદ્ર દુલચંદ્ર
૨૫	કાઠારી હવરામ લખુભાઈ પ્રાંતીજી
૨૫	સોઃ લાલભાઈ જુરાભાઈ
૨૫	કીરાલાલ રત્નકોડાસ
૧૫	મારવાડી રત્નચંદ્ર લખમીચંદ્ર
૧૫	„ રત્નચંદ્ર જોડમલ
૧૫	„ લાલચંદ્ર જવાનમલ
૧૧	સા. મુળચંદ્ર રત્નચંદ્ર
૧૦	સા. જોડમભાઈ હવરામ
૧૦	વેદ ચંદ્રલાલ મનનલાલ
૧૦	સા. દેવલાલ જેવરદાસ

- ૧૦ શા. લાલબાઇ પાળીલાલ
 ૧૦ શા. ચીમનલાલ મોહનલાલ
 ૧૦ શા. જવેરી મોહોલાલ ચુનીલાલ
 ૮ શા. વાડીલાલ હનનલાલ
 ૮ શા. ઊરાલાલ સાંકળચંદ
 ૮ શા. મણીલાલ સાંકળચંદ
 ૮ શા. લલુબાઇ જોડાબાઇ
 ૮ શા. મોહનલાલ નાથાલાલ
 ૮ શા. વીરચંદ દેવચંદ
 ૮ શા. લાલબાઇ ત્રીકમલાલ
 ૮ શા. અમલાબાઇ હીરાચંદ
 ૫ શા. સહચંદ દલમુખરામ
 ૫ શા. જનનાદાસ જેઝેચંદ
 ૫ શા. ત્રિજનલાલ સવચંદ
 ૫ શા. હઝીરચંદ દલમુખરામ
 ૫ શા. મણીલાલ ત્રિમચંદ
 ૫ શા. ધણાબાઇ મુળચંદ
 ૫ શા. મણીલાલ મોહોકમચંદ
 ૫ શા. મનનલાલ હકમચંદ

- ५ सा. इलसुभवाध मानयंद
 ५ सा. मण्डीवाध उमनवाध
 ५ सा. श्रीमनवाध मुनीवाध
 ५ सा. ककभयंद रतनयंद
 ५ सा. रतनयंद श्रीरधरवाध
 ५ सा. श्रीभावाध रतनयंद
 ५ सा. अमरतवाध यंदुवाध
 ५ सा. ज्ञापुवाध दीपयंद
 ५ सा. प्रेमयंद हरीयंद
 ५ सा. प्रेमयंद पुंछराम
 ५ सा. मण्डीवाध सांख्ययंद सतीया
 ५ सा. सुखनयंद नमीनदास
 ५ सा. डेखनवाध ममनवाध
 ५ सा. मयावाध ललुवाध
 ५ सा. प्रजावाध मोहनदास
 ५ सा. सासवाध जेठावाध
 ५ सा. मोहनवाध मुनीवाध
 ४ सा. मण्डीवाध श्रीमनवाध
 ४ सा. गुडावाध रामयंद

- ૪ છા. જમનાદાસ ત્રીકમદાસ
- ૫ ટો. સાસબાઈ બોમ્બીલાલ
- ૬ છા. મણીલાલ દોલતચંદ
- ૪ છા. પરમચંદ નમીનદાસ
- ૭ છા. ફેલવલાલ ખેમચંદ
- ૨ છા. પ્રજાબાઈ બનુભાઈ
- ૨ છા. મણીલાલ દુતેચંદ
- ૨ છા. નેમચંદ મટાભાઈ
- ૨ છા. વીરચંદ પેલાભાઈ
- ૨ છા. સારાભાઈ ચીમનલાલ
- ૨ છા. બોમ્બીલાલ લલુભાઈ
- ૨ છા. મુળચંદ તાંબોવનદાસ
- ૨ છા. નાલાભાઈ મણીલાલ
- ૨ છા. મોદોલાલ ગીરધર
- ૨ છા. મોહનલાલ જોર્જામભાઈ
- ૨ છા. સ્તીલાલ વીંધદાસ
- ૨ છા. મોહનદાસ જમનાદાસ
- ૨ છા. મોહનલાલ હિમેચંદ

- ૨ શા. કીર્તિસાગર નાકાલચંદ
 ૨ શા. ચુનીલાલ મમનલાલ
 ૨ શા. ચીમનલાલ મોહોલાલ
 ૨ શા. અચરતલાલ ખેતસીખાઈ
 ૨ શા. જાલાખાઈ હમનલાલ
 ૨ શા. દલસુખખાઈ હરખચંદ
 ૨ શા. મમનલાલ બેચરદાસ
 ૨ શા. હોટાલાલ બાઈચંદ
 ૨ શા. ગ્રણેશલાલ સાલખાઈ
 ૨ શા. ભોગીલાલ મોહનલાલ
 ૨ શા. કાલીદાસ વાડીલાલ
 ૨ શા. ત્રીકમદાસ દલપતરામ
 ૨ શા. ચંદુલાલ નેચીંગખાઈ
 ૧ શા. પ્રજાખાઈ વખતચંદ
 ૧ શા. હરખચંદ રતનચંદ
 ૧ શા. ચતુરદાસ મનસુખરામ
 ૧ શા. લખખીચંદ નરસરાજ
 ૧ શા. નેચીંગખાઈ જમનાદાસ
 ૧ શા. સકરચંદ નાનચંદ

- ૧ શા. મંગલદાસ લાલચંદ
- ૧ શા. ચંદલાલ મોતીલાલ
- ૧ શા. હરીચંદ લલુભાઈ
- ૧ શા. બાલાભાઈ લલુભાઈ
- ૧ શા. કેશવલાલ પાનાચંદ
- ૧ શા. કીમતલાલ મોહનલાલ
- ૧ શા. ઊટાલાલ રવચંદ
- ૧ શા. મુનીલાલ રાવચંદ
- ૧ શા. સરપચંદ દાલાભાઈ
- ૧ શા. માધવલાલ હમનલાલ
- ૧ શા. કેશવલાલ પેલાભાઈ
- ૧ શા. લલુભાઈ મોહનદાસ
- ૧ શા. ભોમીલાલ વાડીલાલ
- ૧ શા. નાચાલાલ સાહગચંદ
- ૧ શા. હીરાચંદ ધરમચંદ
- ૧ શા. મોમચંદ પુનભાઈ
- ૧ શા. કેશવલાલ પ્રેમચંદ
- ૧ શા. ઊટાલાલ પરસોતમ
- ૧ શા. હંસભાઈ કેશવલાલ

- ૧ શા. મમનલાલ રવચંદ
- ૧ શા. ત્રીભોવન ડાહ્યાભાઈ
- ૧ શા. મમનલાલ સાંઠવચંદ
- ૧ શા. જમજીવન મનસુખરામ
- ૧ શા. મનસુખ ઉમેદચંદ
- ૧ શા. પ્રેમચંદ પોઆબાઈ
- ૧ શા. મજીલાલ મમનલાલ
- ૧ શા. ત્રીકમદાસ વાડીલાલ
- ૧ શા. મજીલાલ જોડાલાલ
- ૧ શા. બોત્રીલાલ મનસુખરામ
- ૧ શા. કમ્પાન્યુબાઈ લાલબાઈ
- ૧ શા. પ્રેમચંદ જોડાદાસ
- ૧ શા. સહરચંદ રવચંદ
- ૧ શા. જમજીવન દેવસી
- ૧ શા. બીઆબાઈ રતનચંદ
- ૧ શા. ચુનીલાલ વાડીલાલ
- ૧ શા. નાથાલાલ ખનજી
- ૧ શા. સહરચંદ જોડાલાલ

- १ सा. मुरीदास नरसी
- १ सा. बीजाबाध ईश्वरदास
- १ सा. बीजाबाध उमेद
- १ सा. श्रीरामदास ज्योतिराम
- १ सा. पाद्रीदास श्रीरामदास
- १ सा. मंगलदास उमेददास
- १ सा. लखुदास गंगादास
- १ सा. श्रीरामदास पानादास
- १ सा. देवदास छोटादास
- १ सा. देवदास कमलदास
- १ सा. मंगलदास देवदास
- १ सा. मोमदास प्रसादास
- १ सा. नृपदास छोटादास
- १ सा. बीजाबाध मनमोहन
- १ सा. मोमीदास लखुदास
- १ सा. नमोदास प्रसादास
- १ सा. मणीदास बीजाबाध
- १ सा. स्त्रीदास अनोपदास
- १ सा. मोमदास देवदास

- ૧ શા. વાઘીલાલ જમનાદાસ
- ૧ શા. બાહ્યાલ જમનાદાસ
- ૧ શા. મનસુખ દક્ષમંદ
- ૧ શા. બાલાબાઈ મંજરામ
- ૧ શા. ચંદુલાલ દાલાબાઈ
- ૧ શા. ત્રીભોવનદાસ કાનઈ
- ૧ શા. વીરચંદ કરમચંદ
- ૧ શા. કેશવલાલ હમનલાલ
- ૧ શા. સાંકળચંદ ખરમચંદ
- ૧ શા. કેશવલાલ દુલચંદ
- ૧ શા. બલાખીદાસ હમનલાલ
- ૧ શા. હાથીબાઈ હમનલાલ
- ૧ શા. ચમનલાલ ખુસાલદાસ
- ૧ શા. સ્ત્રીલાલ કેશવલાલ
- ૧ શા. સારાબાઈ ચુનીલાલ
- ૧ શા. વાઘીલાલ જમલજી
- ૧ શા. મોહનલાલ રતનચંદ
- ૧ શા. રઠીરચંદ કચરાબાઈ
- ૧ શા. વાઘીલાલ અમુલખ

- ૧ શા. 'મુખાબાઈ' કુશાબાઈ
- ૧ શા. બાવચંદ વાલજી
- ૧ શા. વાલીલાલ કાળીદાસ
- ૧ શા. વેલાબાઈ મનનલાલ
- ૧ શા. માલોદલાલ હમનલાલ
- ૧ શા. ચીમનલાલ નચીનદાસ
- ૧ શા. મણીલાલ પાશાબાઈ
- ૧ શા. ગ્રાપાલાલ ધાળીદાસ
- ૧ શા. ઇલાબાઈ રતનચંદ
- ૧ શા. હમચીચંદ મનજદાસ
- ૧ શા. દલપતરામ મનનલાલ
- ૧ શા. લાલબાઈ દોલતરામ
- ૧ શા. જળાબાઈ કાર્યાબાઈ
- ૧ શા. મોહનલાલ ગુલજી
- ૧ શા. ચીમનલાલ મોહનલાલ
- ૧ શા. મંગલદાસ રતનચંદ
- ૧ શા. કાલીદાસ મોતીચંદ
- ૧ શા. માલોદલાલ બોગાબાઈ

- ૧ શા. ચીમનલાલ ખુલાખી
- ૧ શા. દેવવલાલ ખાલજી
- ૧ શા. જેઠીમલાલ મમનલાલ
- ૧ શા. મમનલાલ બીખાલાલ
- ૧ શા. સારાલાલ મોહોલાલ
- ૧ શા. સોમચંદ મનસુખ
- ૧ શા. નેમચંદ અમીચંદ
- ૧ શા. માણેકલાલ જાલાલાલ
- ૧ શા. ધણાલાલ દોશતરામ
- ૧ શા. મોહોલાલ જેઠેચંદ
- ૧ શા. મળીલાલ નમીનદાસ
- ૧ શા. ચતુરદાસ પરસોતમ
- ૧ શા. જેઠીમલાલ કચરાલાલ
- ૧ મંગળદાસ ધણાલાલ
- ૧ શા. સાંકળચંદ જેઠેચંદ
- ૧ શા. મુનીલાલ પ્રેમચંદ
- ૧ શા. કેવળદાસ કાળીદાસ
- ૧ શા. કેવળલાલ સાંકળચંદ

- ૧ સા. ચુનીલાલ ગેપ્પતારામ
- ૧ સા. ચુનીલાલ સાંકળચંદ
- ૧ સા. ભોગાભાઈ વીમળભાઈ
- ૧ સા. ચંદુલાલ ગેડાભાઈ
- ૧ સા. હસ્તુરચંદ મુલાખચંદ
- ૧ સા. મણીલાલ છોટાલાલ
- ૧ સા. બમુભાઈ હચરાભાઈ
- ૧ સા. ભોમીલાલ રતનચંદ
- ૧ સા. ચમનલાલ પ્રેમચંદ
- ૧ સા. હીરાચંદ દીપચંદ
- ૧ સા. મેહતીલાલ સાંકળચંદ
- ૧ સા. હીરાલાલ હરમચંદ
- ૧ સા. હરમચંદ કુલચંદ
- ૧ સા. ડાહ્યાભાઈ મોહનદાસ
- ૧ સા. હાદીરચંદ મણીલાલ
- ૧ સા. મંગલદાસ લલુભાઈ
- ૧ સા. દલમુખ પ્રેમચંદ
- ૧ સા. અંનાલાલ લલુભાઈ

- ૧ શા. મણીલાલ મોહનલાલ
૧ શા. મુળચંદ મુલાખચંદ
૧ શા. મણીલાલ દીપચંદ.
૧ શા. જમનાદાસ ઠપુચંદ
૧ શા. લાલભાઈ મોહનલાલ
૧ શા. મણીલાલ યુનીલાલ
૧ શા. મણીલાલ કહીસીંગ
૧ શા. જગન્નાથ જગન્નાથ
૧ શા. પાપટલાલ દલમુખરામ.

